

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 715

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 octombrie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 748 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (2) și art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	2-3	1.238. — Hotărâre privind aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane	16-26
Decizia nr. 749 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 5 și art. 614 din Codul de procedură civilă	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 774 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 ¹ alin. 3, art. 371 ² alin. 2 și 3 și art. 371 ⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă	4-6	1.648. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările și completările ulterioare	26
Decizia nr. 804 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	7-8	2.354. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea graficului de desfășurare a examenelor de absolvire/certificare a învățământului profesional, liceal — filiera tehnologică și postliceal în anul școlar 2007—2008	27-28
Decizia nr. 816 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	9-10	2.440. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea monumentului istoric „Școala de fete, azi Societatea Comercială «Sortem» — S.R.L.”, str. Soldat Porojan nr. 10, municipiul Roman, județul Neamț, situată conform evidențelor Primăriei Municipiului Roman în str. Soldat Porojan nr. 5	28
Decizia nr. 843 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	11-12	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 844 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ² din Codul de procedură penală	13-14	Decizia nr. XXXVI din 7 mai 2007	29-31
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.177. — Hotărâre privind confecționarea și punerea în circulație a noilor tipuri de colante de viză	14-15		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 748**

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (2) și art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (2) și art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Eugenia Mariana Ladar în Dosarul nr. 1.725/111/CA/2007 al Tribunalului Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 930D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Viorica Iancu în Dosarul nr. 1.727/111/CA/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 930D/2007 la Dosarul nr. 809D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 930D/2007 la Dosarul nr. 809D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.725/111/CA/2007, și prin Încheierea din 31 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.727/111/CA/2007, **Tribunalul Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) și art. 50 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de Eugenia Mariana Ladar și de Iancu Viorica în cadrul unor cauze având ca obiect anularea unor decizii ale Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin suspendarea din funcție a unui funcționar public după trimiterea sa în judecată pentru comiterea anumitor infracțiuni, dar înainte de a se fi pronunțat împotriva acestuia o hotărâre definitivă de condamnare, se încalcă principiul constituțional al prezumției de nevinovăție.

Tribunalul Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece suspendarea din funcție în ipoteza prevăzută de lege nu reprezintă o sancțiune disciplinară, ci constituie o măsură vremelnică, nedependentă de vinovăția funcționarului suspendat, ci de împrejurarea că acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) instituie prezumția de nevinovăție exclusiv pentru răspunderea penală și privesc libertatea individuală a persoanei, sub aspectul reținerii, arestării și soluționării procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în timp ce temeiul suspendării din funcție a funcționarului public nu este de natură penală, ci o măsură administrativă, vremelnică, provizorie, cu dublă justificare: preventivă și disciplinară.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține este o măsură administrativă, cu caracter preventiv, provizoriu, având ca scop protejarea autorității sau instituției publice de pericolul continuării activității de către funcționarul public împotriva căruia s-a pus în mișcare acțiunea penală. Astfel, temeiul suspendării din funcție a funcționarului public nu este de natură penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl

reprezintă dispozițiile art. 74 alin. (2) și art. 50 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici s-a republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, dându-se textelor o nouă numerotare, dispozițiile art. 74 alin. (2) și art. 50 lit. h) devenind astfel dispozițiile art. 86 alin. (2) și art. 54 lit. h), cu următorul conținut:

— Art. 54 lit. h): „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:[...] h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;*”;

— Art. 86 alin. (2): „*În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.*”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (2) și art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Eugenia Mariana Ladar în Dosarul nr. 1.725/111/CA/2007 și de Viorica Iancu în Dosarul nr. 1.727/111/CA/2007, ambele ale Tribunalului Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 749

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 5 și art. 614 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 5 și art. 614 din Codul de procedură

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, raportate la prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11), prin Decizia nr. 482/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 11 iulie 2006, statuând că acestea sunt constituționale. Astfel, Curtea a reținut că temeiul suspendării din funcție a funcționarului public nu este de natură penală. Or, dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție instituie prezumția de nevinovăție exclusiv pentru răspunderea penală și privesc libertatea individuală a persoanei, sub aspectul reținerii, arestării și soluționării procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

civilă, excepție ridicată de Cristina Petrică în Dosarul nr. 13.527/2006 al Judecătoriai Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, fiind nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 13.527/2006, **Judecătoria Constanța – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 68 alin. 5 și art. 614 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Cristina Petrică într-o cauză având ca obiect acțiunea de divorț intentată de reclamantul Petre Petrică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia nu a precizat care sunt prevederile din Constituție pe care înțelege să le invoce și nici nu și-a motivat ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Judecătoria Constanța – Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate sunt conforme cu prevederile constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 2 alin. (2) și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, întrucât sesizarea adresată Curții Constituționale trebuie motivată. Curtea Constituțională nu se poate substitui părții cât privește invocarea motivelor de neconstituționalitate, întrucât acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 5 și art. 614 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristina Petrică în Dosarul nr. 13.527/2006 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 774

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 271⁷

alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Consird” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 753/315/2007 al Judecătorei Târgoviște.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic și asociatul unic al părții Societatea Comercială „Vlacom” — S.R.L. din Târgoviște, lipsă fiind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de avocatul autoarei excepției, prin care se solicită acordarea unui nou termen de judecată, deoarece este în imposibilitate de a se prezenta la acest termen.

Reprezentanții părții prezente nu se opun acordării unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, consilierul juridic și asociatul unic al părții Societatea Comercială „Vlacom” — S.R.L. solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 753/315/2007, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și ale art. 271⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Consird” — S.A. din Târgoviște.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 16, 44 și 53 din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 371² alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, arată că acestea reglementează o procedură execuțională dată în sarcina organului de executare, care în acest fel se substituie instanțelor judecătorești, singurele în drept să înlăptuiască justiția, încălcându-se astfel prevederile art. 24 și 126 din Constituție.

De asemenea, arată că prin dispozițiile art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă se dă posibilitatea executorului judecătoresc să cuprindă în procesul-verbal, care devine titlu executoriu, sume care nu țin de raportul juridic obligațional ce a stat la baza emiterii titlului executoriu principal, ori să le stabilească după libera sa apreciere, încălcându-se, astfel, prevederile art. 21, art. 126 alin. (6) și ale art. 129 din Constituție.

Judecătoria Târgoviște arată că dispozițiile art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece vin în contradicție cu cele ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371² alin. 2 și 3 și ale art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă, se arată că aceasta nu poate fi reținută.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, arată că prin intermediul acestor dispoziții legiuitorul a instituit un ansamblu de mijloace procedurale menite să facă posibilă realizarea efectivă a dreptului chiar și în cazurile în care debitorul nu își execută de bună voie obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu. În ceea ce privește dispozițiile art. 371² alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, se arată că acest text nu reglementează o procedură de competența instanțelor judecătorești, ci o procedură execuțională, dată în mod firesc în sarcina organului de executare. În cadrul acestei proceduri, executorul judecătoresc nu are de soluționat un litigiu, ci de stabilit valoarea actualizată a obligațiilor de plată, potrivit elementelor și criteriilor cuprinse în titlul executoriu, fără a se aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, se apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu creează discriminări între cetățeni pe criteriile prevăzute de art. 4 alin. (2) din Constituție, fiind aplicabile tuturor cauzelor de acest fel, precum și tuturor părților din aceste cauze, în egală măsură. În continuare, se arată că nu pot fi reținute nici criticile potrivit cărora textele de lege criticate contravin prevederilor art. 21, 44 și 126 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși prin dispozitivul încheierii Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 271⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă, din motivarea excepției de neconstituționalitate și din opinia instanței de judecată rezultă că excepția se referă la dispozițiile art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 371⁷ alin. 3. Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Alin. 3 al art. 371¹ și alin. 3 al art. 371² din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 459/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 371¹ alin. 3: „(3) Executarea silită are loc în oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlu executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.”;

— Art. 371² alin. 2 și 3: „În cazul în care prin titlul executoriu au fost acordate dobânzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de organul de executare, potrivit legii.

(3) Dacă titlul executoriu conține suficiente criterii în funcție de care organul de executare poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, se va proceda, la cererea creditorului, și la actualizarea acestei sume. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, organul de executare va proceda la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri.”;

— Art. 371⁷ alin. 3: „Sumele ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătorec, prin proces-verbal, pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 371² alin. 3 și cele ale art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 177 din 18 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 18 iulie 2002, Curtea a statuat că dispozițiile art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă nu reglementează o procedură de competența instanțelor judecătorești, ci o procedură execuțională, dată în mod firesc în sarcina organului de executare. În cadrul acestei proceduri, executorul judecătorec nu are de soluționat un litigiu,

ci de stabilit valoarea actualizată a obligațiilor de plată, potrivit elementelor și criteriilor cuprinse în titlul executoriu. Sub acest aspect, operația de actualizare efectuată de executorul judecătorec întrunește elementele unui act juridic administrativ, care nu este supus principiilor procesual civile privind publicitatea și contradictorialitatea. Împotriva acestui act persoana care se consideră vătămată în drepturile sale — debitorul sau creditorul obligației de plată — are deschisă calea contestației la executare, potrivit art. 399—404 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, prin Decizia nr. 206 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 5 iunie 2003, Curtea a statuat că stabilirea cheltuielilor de executare, prevăzută de art. 371⁷ alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, printr-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, încheiat de executorul judecătorec, nu este un act arbitrar al acestuia, ci, potrivit chiar reglementării criticate, are loc pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii. Sub imperiul reglementării deduse controlului, procesul-verbal încheiat de executorul judecătorec nu scapă controlului instanțelor de judecată, iar întocmirea acestuia, în condițiile prevăzute de lege, nu lezează în niciun fel accesul liber la justiție sau dreptul persoanei la apărare, câtă vreme art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare, oferă toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că prin intermediul acestor dispoziții legiuitorul a instituit un ansamblu de mijloace procedurale menite să facă posibilă realizarea efectivă a dreptului chiar și în cazurile în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu. Astfel, executarea silită intervine numai în cazul neexecutării de bunăvoie a măsurilor dispuse de judecător, fără a se încălca dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3, art. 371² alin. 2 și 3 și art. 371⁷ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Consird” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 753/315/2007 al Judecătoriei Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 804

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. în Dosarul nr. 34/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Comercială „ROMTELECOM” — S.A., doamna avocat Cătălina Dicu, apărător ales cu delegație la dosar, iar pentru partea Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației răspunde doamna Cătălina Maria Mihăilescu, șef al Serviciului contencios, executări și acte interne. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților părților prezente. Aceștia solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 34/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării unei decizii emise de președintele Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, formulată de Societatea Comercială „ROMTELECOM” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, prin posibilitatea pe care o oferă instanței de judecată ca „la simpla cerere a unei persoane care se pretinde vătămată și fără a avea loc o judecată asupra fondului pretențiilor” să suspende executarea unui act administrativ, textele de lege criticate nesocotesc libertatea persoanei în beneficiul căreia a fost emis acel act administrativ de a-și desfășura activitatea economică în condiții de liberă inițiativă. Se mai arată că se încalcă și

dreptul la un proces echitabil prin aceea că nu se impun niciun fel de condiții de admisibilitate a cererii de lipsire temporară a actului administrativ de efectele sale și se dă instanței posibilitatea „să ia măsuri susceptibile de a fi puse în aplicare cu ajutorul forței coercitive a statului, fără a-i permite, în același timp, să analizeze pretențiile sau apărările pe fond, precum și să administreze probele adecvate cauzei”. Se mai precizează că este răsturnată sarcina probei, întrucât beneficiarul actului este nevoit să dovedească legalitatea lui, petentul „nefăcând altceva decât să afirme că actul administrativ este susceptibil de a cauza preținse prejudicii”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Precizează că dispozițiile criticate instituie o garanție pentru persoana vătămată, prin evitarea eventualelor pagube suferite ca urmare a executării actului administrativ pretins a fi nelegal, iar prin stabilirea condițiilor de admisibilitate, previne și limitează eventualele abuzuri în valorificarea dreptului de a cere suspendarea executării actului.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, iar soluționarea cererii de suspendare a executării actului administrativ pe cale separată este justificată de urgența și caracterul provizoriu al măsurii de suspendare a executării actului contestat, cerințe pe care le apreciază instanța în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ca urmare a modificărilor și completărilor intervenite prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, prevederile criticate din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au, în prezent, următoarea redactare:

— Art. 14: „Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.”;

— Art. 15: „Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (2) potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitor la economia României și la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În plus, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prin Legea nr. 262/2007 nu s-a modificat soluția legislativă de principiu a prevederilor din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 în redactarea criticată, și anume cele referitoare la suspendarea executării actului administrativ unilateral pe cale separată sau prin acțiune principală. Legea nr. 262/2007 nu a făcut altceva decât să clarifice și să detalieze condițiile procedurale corespunzătoare.

Curtea constată, de asemenea, că, de altfel, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 s-a mai pronunțat într-o cauză în care erau formulate aceleași critici de neconstituționalitate și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 939 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, iar soluția pronunțată și argumentele pe care aceasta s-a întemeiat își mențin valabilitatea și în cauza de față. În plus, în prezentul dosar se invocă și neconstituționalitatea art. 14 din Legea nr. 554/2004, care urmează, de asemenea, a fi respinsă, pentru considerentele care au justificat și respingerea excepției referitoare la neconstituționalitatea art. 15 din lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. în Dosarul nr. 34/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 51/1995
pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Anton Mădălin Burtan Pop în Dosarul nr. 1.696/187/2006 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.696/187/2006, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.** Excepția a fost ridicată de Anton Mădălin Burtan Pop.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 24 și art. 41 alin. (1) din Constituție, fără a arăta în ce mod.

Tribunalul Bihor — Secția penală arată că dispozițiile de lege criticate vizează sfera dreptului de a exercita profesia de avocat de către membrii barourilor, iar nu restrângerea dreptului la apărare al cetățeanului, drept garantat prin posibilitatea titularului de a alege orice avocat înscris în barourile din România. Incompatibilitatea stabilită prin textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece nu se instituie o restrângere a exercitării dreptului de a profesa avocatura, ci o garanție legală prevăzută în scopul asigurării probității participanților la realizarea justiției, contribuind la asigurarea imparțialității în desfășurarea actului de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că introducerea unor condiționări legale pentru exercitarea profesiei de avocat nu reprezintă o îngrădire a dreptului la muncă, ci, dimpotrivă, datorită specificului acestei profesii și în considerarea interesului public și a exigențelor cetățeanului în relațiile cu justiția, s-a cristalizat necesitatea stabilirii prin lege a unor condiții de exercitare a acestei profesii. Textul de lege criticat nu instituie o restrângere a exercitării dreptului la muncă, respectiv a exercitării profesiei de avocat, ci o garanție legală prevăzută în scopul asigurării probității participanților la realizarea justiției. Interdicția contestată nu atinge existența dreptului și este impusă de necesitatea apărării unor valori sociale importante, și anume ordinea și morala publică. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, se apreciază că prin dispozițiile de lege criticate nu se încalcă principiul egalității, acestea neinstituind niciun fel de discriminare.

Avocatul Poporului arată că interdicția stabilită prin textul de lege criticat nu are semnificația încălcării principiului constituțional al dreptului la apărare, care constă în posibilitatea titularului de a alege orice avocat înscris în barourile din România, exceptându-i pe cei cărora le este oprit prin lege să exercite acte specifice profesiei, datorită unei situații personale. Totodată, această incompatibilitate reflectă grija legiuitorului pentru a asigura un act de justiție imparțial și obiectiv. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 41 din Constituție, se arată că soluția legislativă instituită prin dispozițiile de lege criticate nu instituie o restrângere a exercitării dreptului de a profesa avocatura, ci o garanție legală stabilită în scopul ocrotirii probității tuturor participanților la realizarea justiției. Astfel, avocatura este un serviciu public al cărui specific impune necesitatea prevederii, prin lege, a unor condiții de exercitare a acestei profesii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001. Alin. (1) al art. 20 a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004. Alin. (3) și (4) au fost introduse prin art. I pct. 19 din Legea nr. 255/2004.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1) *Profesia de avocat nu poate fi exercitată la judecătorii, tribunalele, tribunalele specializate și curțile de apel, precum și la parchetele de pe lângă aceste instanțe, unde soțul avocatului sau ruda ori afinul său până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și avocatului al cărui soț, rudă ori afin până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător la Curtea Constituțională ori funcția de judecător financiar, consilier de conturi sau procuror financiar la instanțele Curții de Conturi.*

(3) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și la Parchetul Național Anticorupție.*

(4) *Dispozițiile alin. (1)—(3) se aplică și avocatului titular, avocatului asociat, avocatului colaborator sau salarizat în cadrul profesiei, care se folosește de forma de organizare profesională ori de raporturile de conlucrare profesională stabilite în condițiile legii în scopul eludării acestor interdicții, sub sancțiunea săvârșirii unei abateri disciplinare grave.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Anton Mădălin Burtan Pop în Dosarul nr. 1.696/187/2006 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 294 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 15 iulie 2005, Curtea a constatat că interdicția instituită prin art. 20 din Legea nr. 51/1995 vizează sfera dreptului de a exercita profesia de avocat de către membrii barourilor, iar nu restrângerea dreptului la apărare al cetățeanului, prevăzut la art. 24 alin. (1) din Constituție. Acest drept este garantat prin posibilitatea titularului de a alege orice avocat înscris în barourile din România, în afara celor care au interdicție de a exercita acte specifice profesiei datorită unei situații personale (interdicție limitată la o anumită instanță). Din această perspectivă, incompatibilitatea stabilită prin textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, care prevăd că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, deoarece textul nu instituie o restrângere a exercitării dreptului de a profesa avocatura, ci o garanție legală prevăzută în scopul asigurării probității participanților la realizarea justiției.

De asemenea, prin Decizia nr. 166 din 1 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 14 mai 2004, Curtea a constatat că art. 20 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 nu instituie restrângeri ale exercitării dreptului de a profesa avocatura, ci incompatibilități în exercitarea profesiei de avocat la instanța de judecată sau la parchetul unde soțul, ruda ori afinul până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de magistrat. Aceste incompatibilități constituie măsuri de protecție pentru părți împotriva suspiciunilor privind situații de natură să altereze actul de justiție.

Incompatibilitatea reglementată de dispoziția criticată reprezintă o garanție și o măsură de protecție a justițiabililor care recurg la serviciile unui avocat, ale căror interese trebuie asigurate potrivit legii.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 843

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 5.496/90/2006 (nr. vechi 1.463/P/2006) al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.496/90/2006 (nr. vechi 1463/P/2006), **Tribunalul Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de procuror în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 131 referitoare la Rolul Ministerului Public și art. 132 referitoare la Statutul procurorilor, deoarece dispozițiile legale criticate interzic procurorului de a ataca o hotărâre judecătorească nelegală, permițând astfel intrarea ei în circuitul social. De asemenea, prin art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală se interzice procurorului exercitarea atribuției sale constituționale, și anume aceea de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Nu se poate susține că prin atacarea de către procuror a unei hotărâri nelegale din punct de vedere al rezolvării laturii civile a procesului penal s-ar încălca principiul disponibilității care guvernează procesul civil. Așa fiind, declararea de către procuror a unei căi de atac împotriva unei sentințe penale nelegale este singura modalitate prin care nelegalitatea poate fi îndreptată.

Tribunalul Vâlcea — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece reglementarea legală criticată nu intră în contradicție cu prevederile constituționale invocate, apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor cu capacitate deplină de exercițiu neputându-se face totuși împotriva dorinței acestora de a-și exercita drepturile recunoscute de lege.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece respingerea ca inadmisibil a apelului formulat de procuror în ce privește latura civilă a cauzei, în lipsa apelului părții civile, își are rațiunea în caracterul privat al acțiunii civile, care este, în esență, o instituție de drept civil, ea devenind instituție de drept procesual penal în măsura în care este exercitată în cadrul unui proces penal. Acțiunea civilă în procesul penal este supusă dispozițiilor de fond ale răspunderii civile. Săvârșirea unei infracțiuni produce, pe lângă urmările socialmente periculoase, și un prejudiciu material sau moral în dauna unei persoane fizice sau juridice, care, prin acțiunea civilă, pretinde să-i fie reparat. Dispoziția criticată reprezintă expresia principiului înscris la art. 21 alin. (1) din Constituție referitor la accesul liber la justiție. Astfel, posibilitatea formulării unei căi de atac în ceea ce privește latura civilă a procesului penal trebuie să aparțină, în principiu, doar persoanei care a suferit un prejudiciu material sau moral, în urma săvârșirii unei infracțiuni, și este firesc ca aceasta să poată renunța la valorificarea dreptului său.

De asemenea, potrivit art. 129 din Constituție, Ministerul Public poate exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești numai în condițiile prevăzute de lege. Or, în considerarea dreptului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2), legiuitorul poate reglementa aceste condiții, cum ar fi cele privitoare la termenul de declarare, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală,

cu denumirea marginală *Persoanele care pot face apel*, care au următorul conținut:

„Pot face apel:

a) *procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă.*

Apelul procurorului în ce privește latura civilă este inadmisibil în lipsa apelului formulat de partea civilă, cu excepția cazurilor în care acțiunea civilă se exercită din oficiu;”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate stabilesc dreptul procurorului de a face apel necondiționat cu privire la latura penală și condiționat cu privire la latura civilă, sens în care apelul acestuia este inadmisibil în absența exercitării căii de atac de către partea civilă, cu excepția cazurilor în care acțiunea civilă se exercită din oficiu. Altfel spus, procurorul poate exercita calea de atac a apelului în absența apelului părții civile numai atunci când, potrivit art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală, partea vătămată este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate restrânsă. Așa fiind, este evidentă rațiunea unei astfel de reglementări, și anume aceea de protecție a drepturilor și libertăților persoanelor care, din motive obiective, nu pot depune diligențe viabile în acest sens.

Critica autorului excepției este însă centrată pe imposibilitatea procurorului de a face apel cu privire la latura civilă în situația în care partea civilă, deși are capacitate deplină de exercițiu, nu a înțeles să uzeze de calea de atac. De remarcat că, spre deosebire de acțiunea penală, acțiunea civilă are drept obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului sau a părții responsabile civilmente și poate fi alăturată acțiunii penale prin constituirea părții vătămate ca parte civilă. Iată că Parlamentul, ca unică autoritate legiuitoare, a înțeles să permită conexarea a două acțiuni, lăsând totuși operant principiul disponibilității în ce privește latura civilă. Or, dacă persoana care a suferit o pagubă, în virtutea aprecierii libere a exercitării dreptului său, poate dispune cu privire la schimbarea calității din parte vătămată în parte civilă, este firesc ca exercițiul unui astfel de drept să fie guvernat de principiul disponibilității și în ce privește exercitarea unei căi de atac referitoare la aspecte ce constituie obiectul unei acțiuni civile. Așa fiind, pe o astfel de structură, instituirea obligativității procurorului de a exercita pentru partea civilă calea de atac a apelului cu privire la o eventuală recuperare de prejudiciu apare ca o ingerință în principiul disponibilității.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 5.496/90/2006 (nr. vechi 1.463/P/2006) al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

De asemenea, este unanim admis că o hotărâre judecătorească care pare să fie ilegală sub aspectul laturii civile are caracter irefragabil sub aspectul laturii penale. Însă o astfel de hotărâre poate fi acceptată ca atare de deținătorul interesului legal sau poate avea autoritate de lucru judecat numai cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia, în fața unei instanțe civile, atunci când partea civilă a înțeles să uzeze de mijloace procesuale separate, cum ar fi exercitarea unei acțiuni civile distincte de cea penală, pentru valorificarea dreptului său.

Faptul că procurorul nu are acces la calea de atac a apelului, în absența apelului formulat de partea civilă, nu echivalează cu o încălcare a rolului său constituțional sau a statutului conferit de Legea fundamentală, deoarece, potrivit art. 129 din Constituție, Ministerul Public poate exercita căile de atac, în condițiile legii, adică așa cum sunt acestea reglementate prin lege organică adoptată de Parlament. În plus, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004, că instituirea regulilor de desfășurare în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege”.

În sfârșit, referitor la rolul procurorului, este de observat că însuși textul constituțional invocat îl circumscrie anumitor scopuri referitoare la ordinea de drept, interese generale ale societății ori drepturi și libertăți ale cetățenilor. Este imposibil de acceptat ideea că, în absența posibilității procurorului de a se substitui dreptului părții civile, se aduce atingere ordinii de drept, intereselor generale ale societății ori drepturilor și libertăților cetățenilor atunci când titularul unui drept material, care are deplină capacitate de exercițiu, nu depune diligențele necesare în vederea valorificării dreptului. Așa fiind, nu se poate susține că prin acceptarea introducerii în circuitul social a unei hotărâri judecătorești penale care nu s-a pronunțat și asupra cererilor de constituire ca parte civilă a unor persoane sunt afectate scopurile pentru care legiuitorul constituant a înțeles să definească rolul Ministerului Public în activitatea judiciară.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 844

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140²
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nedad Vulețici în Dosarul nr. 8.620/3/2007 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul solicită admiterea excepției și depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.620/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 140² din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nedad Vulețici în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri de ședință.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece este încălcat dreptul unei persoane de a ataca o hotărâre în același condiții ca și reprezentantul Ministerului Public, apărarea neavând, în acest caz, aceleași drepturi ca și acuzarea.

Curtea de Apel București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece textul legal criticat vine în contradicție cu prevederile art. 21 din Constituție care reglementează accesul liber la justiție și, prin aceasta, dreptul persoanei de a se apăra împotriva oricărei măsuri luate de o instanță sau orice alt organism jurisdicțional. Totodată sunt afectate și prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează acest drept cu valoare de principiu.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140² din Codul de procedură penală astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, cu denumirea marginală *Plângerea împotriva ordonanței procurorului privind măsurile preventive prevăzute în art. 136 lit. b) și c)*, care au următorul conținut:

„Împotriva ordonanței procurorului prin care se dispune luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea ori a măsurii obligării de a nu părăsi țara, învinuitul sau inculpatul poate face plângere în termen de 3 zile de la luarea măsurii, la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.

Plângerea se va soluționa în camera de consiliu.

Citarea învinuitului sau inculpatului este obligatorie. Neprezentarea acestuia nu împiedică judecarea plângerii.

Participarea procurorului la judecarea plângerii este obligatorie.

Dosarul va fi înaintat instanței în termen de 24 de ore, iar plângerea se soluționează în termen de 3 zile.

Instanța se pronunță în aceeași zi, prin încheiere.

Când consideră că măsura preventivă este ilegală sau nu este justificată, instanța dispune revocarea ei.

Plângerea învinuitului sau inculpatului împotriva ordonanței procurorului, prin care s-a dispus luarea măsurii preventive, nu este suspensivă de executare.

Dosarul se restituie procurorului în termen de 24 de ore de la soluționarea plângerii.”

În opinia autorului excepției, deși nu a precizat în terminis, aceste prevederi încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 referitoare la Accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la Dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 392 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 19 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140² din Codul de procedură penală, prilej cu care a statuat că este de competența exclusivă a legiuitorului de a stabili care sunt căile de atac și în ce condiții pot fi exercitate, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, care prevede: *„Competența [...] și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.”* De asemenea, lipsa reglementării privind exercitarea căii de

atac a recursului împotriva unor încheieri de şedinţă prin care s-a respins cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau ţara se justifică prin nevoia de a se evita tergiversarea inutilă a soluţionării fondului cauzei. În plus, în acord cu Decizia Plenului Curţii Constituţionale nr. 1 din 8 februarie 1994, accesul liber la justiţie nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate căile de atac prevăzute de lege — apel,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nedad Vulețici în Dosarul nr. 8.620/3/2007 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind confecționarea și punerea în circulație a noilor tipuri de colante de viză

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Vizele acordate străinilor de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, precum și de Poliția de Frontieră vor avea forma, conținutul și elementele de securizare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Forma, conținutul și elementele de securizare ale vizelor se realizează în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.683 din 29 mai 1995, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 164 din 4 iulie 1995, care stabilește un nou format de viză, și cu Decizia Comisiei Europene nr. C (96) 352 din 7 februarie 1996, care stabilește specificațiile tehnice ale colantului de viză.

Art. 2. — (1) Data punerii în circulație a noilor tipuri de colante de viză este 1 iunie 2008.

(2) Vizele eliberate până la data punerii în circulație a noului colant de viză rămân valabile până la data expirării lor.

(3) Colantele model vechi rămase neutilizate la data introducerii noului tip de colant de viză rămân în paralel în circulație până la epuizarea stocului existent, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2008.

Art. 3. — (1) Noul colant de viză va fi achiziționat de Ministerul Afacerilor Externe prin Regia Autonomă „Administrația

Patrimoniului Protocolului de Stat”, în vederea utilizării de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(2) Contravaloarea colantelor de viză se asigură din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, urmând ca plățile către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” să se stabilească prin contract.

Art. 4. — (1) Pentru realizarea noului tip de colant de viză, se abilitază Secretariatul General al Guvernului, prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, în calitate de autoritate contractantă, să organizeze procedura pentru atribuirea contractului de achiziție publică, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Internelor și Reformei Administrative.

(2) Licitarea se organizează, în condițiile legii, în vederea desemnării unui furnizor unic, care va asigura confecționarea și livrarea unui prim lot de 1.000.000 de colante de viză de tip nou, realizate în conformitate cu specificațiile tehnice din anexă.

(3) Documentația de atribuire a ofertei se întocmește de Secretariatul General al Guvernului, prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și cu Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu aplicarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — (1) Vizele vor fi acordate solicitanților cu achitarea costului acestora, a costurilor operațiunilor de emitere, precum și a taxelor consulare și a tarifelor stabilite potrivit reglementărilor în vigoare, cu excepția vizelor acordate în regim de gratuitate în baza legii române sau a tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Pentru vizele acordate în regim de gratuitate, în condițiile prevăzute la alin. (1), toate costurile de emitere a acestora se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Regimul de gratuitate acordat în condițiile alin. (1) și (2) încetează la data la care România va aplica integral prevederile acquis-ului Schengen.

Art. 6. — Alineatul (2) al articolului 2¹ din Hotărârea Guvernului nr. 942/2002 privind punerea în circulație a noilor tipuri de colante de viză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 20 septembrie 2002, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru recuperarea costurilor, Ministerul Afacerilor Externe încasează de la fiecare persoană care obține viza română suma de 4 dolari S.U.A. sau 3,20 euro/colant, pe care o virează Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», până la concurența sumei de 2.000.000 dolari S.U.A. sau echivalentul a 2.000.000 dolari S.U.A., nu mai târziu de data de 31 mai 2008.”

Art. 7. — Pe data de 1 iunie 2008 Hotărârea Guvernului nr. 942/2002 privind punerea în circulație a noilor tipuri de colante de viză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 431/2003 privind realizarea noului tip de colant de viză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 19 aprilie 2003, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ilie Gavril Bolojan

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 26 septembrie 2007.

Nr. 1.177.

ANEXĂ

VIZĂ

Forma și mărimea documentului: în conformitate cu SR EN ISO/CEI 7810-ID2 (Institutul Român de Standardizare)

Rubrici:

Titlul documentului: VIZĂ

Numărul documentului: cu elemente speciale de siguranță și precedat de sigla ROU

De la..... până la.....: se va indica perioada de valabilitate a vizei.

Numărul de intrări: se va indica numărul de intrări la care titularul are dreptul.

Durata șederii..... zile: se va indica numărul de zile de ședere la care titularul are dreptul.

Eliberată la: se va indica locul eliberării vizei.

La: se va indica data eliberării vizei.

Numărul pașaportului: se va indica numărul documentului de călătorie pentru care viza este valabilă (în care este aplicată).

Tipul de viză: se va înscrie simbolul tipului de viză acordat.

Observații: se vor înscrie alte mențiuni ale organului emitent.

Datele informatizate citibile optic.

Caracteristicile, rubricația, numărul și tipul elementelor de siguranță trebuie să corespundă standardelor Uniunii Europene în materie de format uniform de viză, stabilite prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.683/95 din 29 mai 1995, care stabilește un format uniform de viză, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L164 din 4 iulie 1995, și specificațiilor tehnice stabilite prin Decizia Comisiei Europene nr. C (96) 352 din 7 februarie 1996. Acestea vor putea fi adaptate în funcție de dinamica standardelor interne și ale Uniunii Europene în domeniu.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Standardele naționale specifice traficului de persoane, prevăzute în anexa care face parte pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul afacerilor externe,

Adrian Mihai Cioroianu

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Cristian Mihai Adomniței

București, 10 octombrie 2007.
Nr. 1.238.

ANEXĂ

STANDARDELE NAȚIONALE
specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane

A. Aspecte generale

Standardele naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare *standarde naționale*, reprezintă ansamblul de norme pe baza cărora se desfășoară activitatea de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane și pe baza cărora sunt evaluate activitățile furnizorilor de servicii și calitatea serviciilor acordate de către aceștia victimelor traficului de persoane.

Serviciile de protecție și asistență sunt oferite victimelor traficului de persoane, fie în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, înființate în baza Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare, fie în centrele sau adăposturile organizațiilor neguvernamentale, denumite în continuare *centre*.

Furnizorii pot organiza și acorda servicii victimelor traficului de persoane la domiciliul acestora, în centre de zi sau în centre rezidențiale.

În funcție de durata de acordare, serviciile de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane se împart în: servicii de urgență sau servicii de lungă durată.

Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor se referă în mod expres la consilierea psihologică care se acordă victimelor infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 678/2001, cu modificările și completările ulterioare. Mecanismul instituțional prin care se asigură

consilierea psihologică a victimelor este reprezentat de serviciile de probațiune și protecția victimelor care funcționează pe lângă tribunale. Potrivit Legii nr. 211/2004, organizațiile neguvernamentale pot organiza, în mod independent sau în cooperare cu autoritățile publice, servicii pentru consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor și pentru asigurarea altor forme de asistență a victimelor infracțiunilor.

Protecția și asistența copiilor victime ale traficului de persoane se realizează în serviciile specializate din cadrul sistemului de protecție a copilului, potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 1.295/2004 privind aprobarea Planului național de acțiune pentru prevenirea și combaterea traficului de copii.

B. Definiții

Victima traficului de persoane — în sensul standardelor naționale, conceptul de victimă a traficului de persoane desemnează orice persoană fizică vătămată despre care există informații că a fost supusă infracțiunilor privind traficul de persoane prevăzute de Legea nr. 678/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Victima traficului de persoane asistată — persoană vătămată prin săvârșirea infracțiunilor privind traficul de persoane prevăzute de Legea nr. 678/2001, cu modificările și completările ulterioare, care beneficiază de un serviciu de asistență.

Termenii *centru de zi* și *centru rezidențial* sunt utilizați în sensul Legii nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială.

Referirea victimelor traficului de persoane — transmiterea victimei traficului de persoane către furnizorii de servicii de protecție și asistență.

Servicii de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane — totalitatea serviciilor acordate victimelor traficului de persoane prevăzute de normele legale în vigoare.

Servicii de urgență — ansamblul de măsuri și acțiuni necesare întreprinse de către furnizor în momentul identificării victimelor traficului de persoane, în vederea depășirii unei situații de criză.

Servicii de lungă durată — ansamblul de măsuri și acțiuni necesare întreprinse de către furnizor în vederea reintegrării sociale a victimelor traficului de persoane.

Intervenția pe caz — ansamblul măsurilor ori acțiunilor necesare care sunt luate în vederea depășirii și rezolvării situației de criză sau dificultate în care se află o victimă a traficului de persoane.

Postintervenție — perioada, după ieșirea victimei traficului de persoane din centru, destinată activităților de monitorizare a reintegrării sociale a acesteia.

Manager responsabil de caz — asistentul social sau psihologul desemnat de coordonatorul centrului să coordoneze activitățile specifice în vederea reabilitării și reintegrării sociale a victimelor traficului de persoane asistate în centru.

C. Standarde naționale

SECȚIUNEA 1

Prezentare generală

I. REȚEAUA NAȚIONALĂ DE SERVICII DE PROTECȚIE ȘI ASISTENȚĂ A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

Standardul nr. 1 Poziția centrului în rețeaua națională de servicii de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane

Standardul nr. 2 Cooperarea intersectorială

II. ASISTENȚA ȘI PROTECȚIA VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

Standardul nr. 3 Admiterea în centru a victimei traficului de persoane

Standardul nr. 4 Condiția de confidențialitate

Standardul nr. 5 Evaluarea comprehensivă și multidimensională a cazului în vederea stabilirii măsurilor de protecție

Standardul nr. 6 Acordarea în centru a serviciilor de asistență victimelor traficului de persoane

Standardul nr. 7 Evaluarea intervenției pe caz și monitorizarea postintervenție

Standardul nr. 8 Documentarea cazurilor și protecția datelor

Standardul nr. 9 Transmiterea și schimbul de informații legate de caz

Standardul nr. 10 Ieșirea persoanei asistate din centru

III. REABILITAREA SOCIALĂ A VICTIMEI

Standardul nr. 11 Programul personalizat de consiliere/psihoterapie

Standardul nr. 12 Reabilitarea psihosocială a victimelor traficului de persoane asistate în centru

IV. CALITATEA ÎNGRIJIRILOR ACORDATE VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

Standardul nr. 13 Asigurarea hranei

Standardul nr. 14 Îmbrăcămintea și echipamentul personal

Standardul nr. 15 Starea de sănătate și prevenirea îmbolnăvirilor

V. MEDIUL ASIGURAT VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

Standardul nr. 16 Organizarea centrelor de zi

Standardul nr. 17 Organizarea centrelor rezidențiale

Standardul nr. 18 Condiții de locuit

Standardul nr. 19 Spațiile igienico-sanitare

VI. RESURSE UMANE

Standardul nr. 20 Recrutarea și angajarea personalului centrelor

Standardul nr. 21 Formarea inițială și continuă a personalului

Standardul nr. 22 Supervizarea personalului centrelor

Standardul nr. 23 Etica profesională

VII. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE

Standardul nr. 24 Coordonarea activității centrelor

Standardul nr. 25 Managementul programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane. Evaluarea și monitorizarea implementării acestuia

SECȚIUNEA a 2-a

Prezentare detaliată

I. REȚEAUA NAȚIONALĂ DE SERVICII DE PROTECȚIE ȘI ASISTENȚĂ A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

STANDARDUL Nr. 1

Poziția centrului în rețeaua națională de servicii de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane

Rețeaua națională de servicii de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane, denumită în continuare *rețea națională*, este formată din totalitatea centrelor existente la nivel național.

Fiecare centru are la dispoziție o organigramă a sistemului de servicii sociale de la nivel național.

Rezultat: realizarea unui sistem de cooperare a centrelor, astfel încât victima traficului de persoane să primească servicii de asistență și protecție adecvate nevoilor sale.

Proceduri de implementare

1. Centrul oferă consiliului județean informații privind serviciile de protecție și asistență pe care le acordă victimelor traficului de persoane.

2. Consiliul județean, în colaborare cu centrul regional al Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, întocmește un registru cu toate centrele existente în zona de competență și serviciile de protecție și asistență pe care acestea le acordă victimelor traficului de persoane.

3. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane realizează, în baza registrelor întocmite, cartografierea rețelei naționale (organigrama rețelei naționale).

4. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane furnizează centrelor organigrama rețelei naționale.

5. Personalul centrului este informat cu privire la poziția și rolul acestuia în cadrul rețelei naționale.

6. Realizarea unei fișe de evidență cu personalul care a fost informat cu privire la poziția și rolul centrului în cadrul rețelei naționale.

Indicatori de evaluare:

1. existența la nivelul consiliului județean a unui registru cu toate centrele din zona de competență și serviciile de protecție și asistență pe care acestea le acordă victimelor traficului de persoane;

2. existența organigramei rețelei naționale;

3. gradul de cunoaștere a organigramei de către personalul centrului;

4. gradul de informare a personalului centrului cu privire la poziția și rolul acestuia în cadrul rețelei naționale;

5. existența fișei de evidență cu personalul care a fost informat cu privire la poziția și rolul centrului în cadrul rețelei naționale.

STANDARDUL Nr. 2

Cooperarea intersectorială

O organizație neguvernamentală sau o instituție a administrației publice centrale ori locale nu poate să soluționeze singură toate nevoile victimelor traficului de persoane. Măsurile antitrafic ce se impun a fi luate pentru a reduce fenomenul traficului de persoane și pentru a asigura asistență și protecție adecvate acestora trebuie să presupună o cooperare intersectorială între toate organizațiile neguvernamentale și instituțiile administrației publice centrale sau locale implicate în lupta împotriva traficului de persoane.

Rezultat: Cooperarea intersectorială și schimbul de informații dintre organizațiile neguvernamentale și instituțiile administrației publice centrale sau locale asigură protecția și asistența adecvată victimelor traficului de persoane asistate.

Proceduri de implementare

1. Centrul identifică instituțiile ori organizațiile implicate în procesul de identificare, referire, asistență, reabilitare și reintegrare socială a victimelor traficului de persoane la nivel local sau național.

2. Centrul încheie protocoale de colaborare cu instituțiile și organizațiile implicate în procesul de identificare, referire, asistență, reabilitare și reintegrare socială a victimelor traficului de persoane la nivel local sau național.

3. Coordonatorul centrului este responsabil de implementarea prevederilor protocoalelor de colaborare.

4. Centrele regionale ale Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane monitorizează aplicarea standardelor naționale.

Indicatori de evaluare:

1. cunoașterea instituțiilor ori organizațiilor implicate în procesul de identificare, referire, asistență, reabilitare și reintegrare socială a victimelor traficului de persoane la nivel local sau național;

2. existența protocoalelor de colaborare cu instituțiile și organizațiile implicate în procesul de identificare, referire, asistență, reabilitare și reintegrare socială a victimelor traficului de persoane la nivel local sau național;

3. rapoartele semestriale ale centrelor regionale ale Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane privind modul de derulare și aplicare a prevederilor standardelor naționale.

II. ASISTENȚA ȘI PROTECȚIA VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

STANDARDUL Nr. 3

Admiterea în centru a victimei traficului de persoane

După identificarea victimei traficului de persoane, aceasta este referită către un centru pentru a fi asistată. Victima traficului de persoane este admisă în centru și se urmărește reabilitarea sa socială.

Rezultat: Victima traficului de persoane beneficiază de asistență și protecție, precum și de un mediu sigur de recuperare și reabilitare.

Proceduri de implementare

1. Centrul elaborează proceduri referitoare la admiterea în centru a victimelor traficului de persoane, ce fac parte integrantă din regulamentul de organizare și funcționare.

2. Evaluarea inițială a victimei traficului de persoane se realizează de către personalul centrului, în momentul primirii în centru.

3. Persoana care a evaluat inițial situația victimei traficului de persoane propune plasamentul în cadrul centrului. Admiterea în centru se face în baza deciziei coordonatorului centrului.

4. În situația în care în urma evaluării inițiale se identifică o urgență medicală ce necesită tratament medical în condiții de spitalizare, persoana care a evaluat inițial situația victimei traficului de persoane asigură transportarea victimei în condiții de siguranță la unitatea sanitară cea mai apropiată și anunță coordonatorul centrului în vederea înregistrării și preluării cazului în asistență.

5. Imediat după înregistrarea cazului, coordonatorul centrului desemnează un manager responsabil de caz.

6. La admitere, fiecărei victime a traficului de persoane i se prezintă clar, în funcție de gradul său de maturitate și de starea de sănătate, care sunt principalele reguli de organizare și funcționare ale centrului pe care trebuie să le respecte.

Indicatori de evaluare:

1. existența procedurilor referitoare la admiterea în centru a victimei traficului de persoane;

2. existența deciziei coordonatorului centrului de admitere a victimei traficului de persoane;

3. existența unui manager responsabil de caz.

STANDARDUL Nr. 4

Condiția de confidențialitate

Centrul acordă victimelor traficului de persoane dreptul la intimitate, spațiu personal și confidențialitate într-un mod cât mai apropiat de mediul familial.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de siguranță, încredere și respect în toate aspectele vieții lor pe tot parcursul șederii lor în cadrul centrului.

Proceduri de implementare

1. Centrul stabilește în regulamentul de organizare și funcționare proceduri referitoare la intimitate și confidențialitate.

2. Personalul centrului are obligația de păstrare a confidențialității în ceea ce privește locația centrului. Comunicarea acestei obligații se face la angajarea în centru.

3. Personalul centrului aduce la cunoștință victimei traficului de persoane obligația de păstrare a confidențialității în ceea ce privește locația centrului. Comunicarea acestei obligații se face la intrarea în programul de asistență sau la admiterea în centru.

4. Personalul centrului și persoanele victime ale traficului de persoane asistate semnează un contract de confidențialitate.

5. Orice contact cu reprezentanții mass-mediei se face cu protejarea identității persoanelor care beneficiază de asistență în centru, a dreptului la viață personală și a dreptului la imagine a acestora.

6. Obligația de confidențialitate este comunicată tuturor instituțiilor sau organizațiilor cu care colaborează centrul.

7. În situația în care victima este citată în cadrul unei proceduri judiciare, coordonatorul centrului ia măsurile necesare pentru ca adresa centrului să nu fie menționată în cursul instrumentării și soluționării cauzelor penale sau civile care vizează victimele asistate.

8. Personalul centrului are obligația să nu dezvăluie aspecte sau informații legate de situația victimelor asistate, atât celorlalte victime asistate, cât și altor persoane cu care acesta poate veni în contact — angajatori, jurnaliști — și cu care nu sunt încheiate protocoale de colaborare.

Indicatori de evaluare:

1. proceduri referitoare la intimitate și confidențialitate prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a centrului;

2. contractele de confidențialitate încheiate;

3. comunicarea obligației de confidențialitate instituțiilor sau organizațiilor cu care colaborează centrul;

4. rapoartele privind încălcarea obligației de confidențialitate și măsurile disciplinare luate.

STANDARDUL Nr. 5

Evaluarea comprehensivă și multidimensională a cazului în vederea stabilirii măsurilor de protecție

Asigurarea securității victimei traficului de persoane asistate trebuie să primeze. În acest sens riscul pe care îl implică fiecare caz în parte trebuie să fie determinat în cel mai scurt timp posibil de la identificarea victimei traficului de persoane.

Rezultat: Victima traficului de persoane va fi protejată de riscul de a fi contactată de către persoanele implicate în traficarea ei sau de către persoane aflate în legătură cu acestea.

Proceduri de implementare

1. Centrul care are în asistență o victimă a traficului de persoane colaborează cu structura de poliție specializată în combaterea traficului de persoane în vederea stabilirii riscului pe care îl implică fiecare caz în parte.

2. Stabilirea riscului ridicat de caz trebuie să fie un proces continuu realizat pe 3 etape:

a) evaluarea și identificarea riscurilor curente;

b) identificarea măsurilor corespunzătoare care se impun riscurilor prezente și evaluarea posibilității de apariție a noi riscuri sau de creștere a celor prezente în funcție de evoluția cazului;

c) luarea deciziilor și managementul de risc al cazului.

3. În stabilirea riscului pe care îl implică cazul se ține cont de:

a) locul în care a fost identificată victima;

b) proximitatea dintre locul unde a fost traficată victima, zona de proveniență și locul unde va fi asistată;

c) legăturile și proximitatea cu persoanele implicate în traficarea victimei;

d) modalitatea de săvârșire a infracțiunii de trafic de persoane;

e) vârsta victimei traficului de persoane;

f) dacă există factori culturali, religioși, sociali din mediul de proveniență care ar putea să pună în pericol securitatea victimei și șansele reintegrării sale sociale;

g) colaborarea victimei traficului de persoane cu organele de urmărire penală și implicarea acesteia în procesul penal.

4. Victima traficului de persoane este informată despre riscurile pe care le prezintă situația sa de către managerul responsabil de caz împreună cu ofițerul de poliție responsabil de investigarea cazului.

5. Centrul ia măsuri suplimentare de asigurare a securității victimelor asistate.

6. Măsurile de securitate trebuie să implice instalarea unui sistem video de supraveghere a clădirii/apartamentului în care funcționează centrul, precum și încheierea unui protocol pentru intervenția rapidă în caz de urgență cu structurile specializate ale poliției.

7. În eventualitatea în care rezultatele evaluării realizate recomandă luarea unor măsuri speciale de protecție, care pot să vizeze încadrarea persoanei într-un program de protecție a martorului, asistența în vederea reintegrării socioprofesionale este amânată până în momentul în care gradul de pericol se diminuează.

Indicatori de evaluare:

1. existența rapoartelor sau recomandărilor legate de stabilirea riscului ridicat de caz;

2. victimele asistate cunosc riscurile pe care le implică cazul lor;

3. centrul dispune de măsuri suplimentare de asigurare a securității victimelor traficului de persoane.

STANDARDUL Nr. 6

Acordarea în centru a serviciilor de asistență victimelor traficului de persoane

Instituțiile și organizațiile implicate în lupta împotriva traficului de persoane trebuie să asigure victimelor traficului de persoane accesul corespunzător la asistența specială medicală, psihologică, educațională, juridică, socioprofesională și protecție specială. Oferirea asistenței nu trebuie să fie condiționată de participarea acesteia în procesul penal, fără a se face vreo discriminare pe motive etnice, de naționalitate, rasiale, vârstă, sex, dizabilități, opinii religioase, opinii politice, mediu de proveniență. Centrele pot furniza victimelor serviciile necesare pentru reabilitarea lor psihosocială în cadrul unui program de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane.

Proceduri de implementare

1. Includerea în programul de asistență se face numai cu acordul victimei traficului de persoane. Pentru includerea în programul de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane se va solicita consimțământul scris al acesteia.

2. Victimele traficului de persoane sunt informate cu privire la tipurile de organizare și acordare a serviciilor oferite de centrele existente în rețeaua națională și primesc îndrumare și explicații într-un limbaj accesibil nivelului lor de cultură și de maturitate.

3. Includerea în programul de protecție și asistență a copiilor victime ale traficului de persoane se face în servicii specializate de protecție a copilului.

4. Includerea în programul de protecție și asistență a victimei traficului de persoane a unui cetățean străin se face în colaborare cu autoritățile cu competență în domeniu, potrivit prevederilor legale în vigoare.

5. Oferirea asistenței nu este condiționată de participarea acestora în procesul penal.

6. În situația în care victima traficului de persoane dorește să se reîntoarcă în familie, i se aduce la cunoștință că poate beneficia de servicii de asistență specializată în regim de zi, urmând ca centrul să stabilească modalitatea de furnizare a serviciilor de asistență în funcție de particularitățile cazului.

7. În discuțiile pe care le are cu persoana traficată, instituția sau organizația care furnizează serviciile de asistență trebuie să respecte dorințele și punctul de vedere ale acesteia și să țină cont de starea fizică și mentală în care se află aceasta.

8. În situațiile în care persoana traficată nu poate să își exprime punctul de vedere cu privire la nevoile de asistență pe care le are, din cauza stării de sănătate precare sau a imposibilității temporare ori permanente de a-și exprima voința, asistența se acordă ținându-se cont de respectarea dreptului persoanei la un standard de viață adecvat și la protejarea securității acesteia.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de asistență în conformitate cu prevederile legii. Astfel, li se acordă acestora posibilitatea reabilitării psihosociale.

Indicatori de evaluare:

1. victimele asistate cunosc tipurile de asistență de care pot să beneficieze;

2. exprimarea consimțământului victimelor de a fi incluse în programul de protecție și asistență a victimei traficului de persoane.

STANDARDUL Nr. 7

Evaluarea intervenției pe caz și monitorizarea postintervenției

De cele mai multe ori, aspecte ale procesului intervenției fie nu sunt avute în vedere, fie nu sunt realizate de către furnizorii de servicii. Evaluarea și monitorizarea postintervenției trebuie urmărite cu prioritate. Pe baza rezultatelor evaluării se vor putea planifica intervențiile ulterioare, se vor elabora noi modele de intervenție și proceduri specifice de abordare a cazurilor.

Rezultat: Evaluarea intervenției pe caz determină stabilirea obiectivelor și termenilor specifici de monitorizare a cazului. Rezultatele evaluării contribuie la evaluarea programului în ansamblul său și la îmbunătățirea intervențiilor specifice pe caz.

Proceduri de implementare

1. La finalizarea intervenției pe caz centrul realizează împreună cu persoana asistată evaluarea obiectivelor și calității intervenției. Evaluarea se realizează înainte de părăsirea centrului.

2. În realizarea evaluării se ține cont de realizarea obiectivelor propuse, de perioada de îndeplinire a acestora, de progresele obținute pe linia redobândirii echilibrului fizic, psihic și social, a câștigării autonomiei și independenței personale și sociale și a restabilirii încrederii personale.

3. Centrul își stabilește proceduri specifice de realizare a evaluării postintervenție. Evaluarea se face fie pe baza unei discuții între persoana asistată, managerul responsabil de caz și membrii echipei de intervenție, fie pe baza unor chestionare anonime destinate persoanelor asistate, care vor urmări măsurarea nivelului de satisfacție al acestora legat de programul de asistență din care au făcut parte.

4. Înainte ca victima traficului de persoane să părăsească centrul, se stabilesc termenii și modul de realizare a monitorizării postintervenție. Managerul responsabil de caz realizează un plan de monitorizare pe o perioadă minimă de 6 luni.

5. La încheierea perioadei de monitorizare postintervenție se realizează o nouă întâlnire cu victima asistată.

Indicatori de evaluare:

1. existența și conținutul procedurilor de evaluare a intervenției pe caz;

2. planurile de monitorizare a situațiilor victimei asistate pe o perioadă de cel puțin 6 luni.

STANDARDUL Nr. 8

Documentarea cazurilor și protecția datelor

Rezultatele evaluărilor, planurile de intervenție, rapoartele de activitate, precum și alte documente obținute pe parcursul derulării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane trebuie păstrate în condiții care să asigure respectarea confidențialității datelor pe care le conțin acestea.

Centrele trebuie să respecte legislația românească în materie de prelucrare a datelor cu caracter personal și regimul de circulație a acestora.

Rezultat: Datele obținute în urma procesului de furnizare a serviciilor de protecție și asistență vor fi păstrate în condițiile stabilite de normele în vigoare, asigurându-se respectarea condiției de confidențialitate.

Proceduri de implementare

1. Centrul își stabilește proceduri specifice pentru documentarea cazurilor asistate, a modului și a perioadei de păstrare a documentelor obținute pe parcursul derulării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane. Aceste proceduri se elaborează respectându-se legislația referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal și regimul de circulație a acestora.

2. Managerul responsabil de caz răspunde de documentarea cazurilor asistate, a modului și perioadei de păstrare a documentelor obținute pe parcursul derulării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane.

3. Fiecare centru își amenajează spațiul cu echipamentul sau mobilierul necesar păstrării în condiții de siguranță și confidențialitate a documentelor.

Indicatori de evaluare:

1. existența procedurilor specifice pentru documentarea cazurilor asistate, a modului și perioadei de păstrare a documentelor obținute pe parcursul derulării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane;

2. existența echipamentului sau mobilierului necesar păstrării în condiții de siguranță și confidențialitate a documentelor.

STANDARDUL Nr. 9

Transmiterea și schimbul de informații legate de caz

Schimbul de informații între părțile implicate în identificarea, referirea, protecția și asistența victimelor traficului de persoane constituie un aspect esențial în realizarea unei intervenții rapide, complexe și adaptate nevoilor persoanei.

Schimbul de informații va ajuta la îmbunătățirea calității asistenței și va permite cunoașterea aprofundată a fenomenului de trafic de persoane.

Rezultat: Informațiile legate de cazurile asistate sunt transmise în condiții care să garanteze confidențialitatea datelor obținute și protejarea identității persoanei asistate.

Proceduri de implementare

1. Coordonatorul centrului asigură transmiterea și schimbul de informații la nivel intern între managerii responsabili de caz, prin organizarea săptămânală a unei întâlniri între specialiști din cadrul centrului pentru discutarea problemelor care apar în implementarea programelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, precum și a cooperării între părțile implicate în sistemul național de referire, identificare și acordare a asistenței victimelor traficului de persoane.

2. Transferul informațiilor legate de cazurile asistate se face prin menționarea într-un registru de evidență zilnică a principalelor activități realizate și a celor care trebuie continuate sau urmărite de ceilalți specialiști din cadrul centrului.

3. Datele colectate și înregistrate pot fi transferate către managerii responsabili de caz care continuă procesul de asistență acordată victimelor traficului de persoane.

4. Managerii responsabili de caz se asigură că transferul informațiilor legate de caz se realizează în condiții care respectă menținerea confidențialității.

5. Managerii responsabili de caz asigură transmiterea informațiilor legate de caz către Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane.

6. Centrul stabilește modalitățile de realizare a transferului și schimbului de informații între părțile implicate în sistemul național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

Indicatori de evaluare:

1. rapoartele întâlnirilor periodice dintre coordonatorul centrului și managerii responsabili de caz;

2. registrul de evidență zilnică;

3. transmiterea datelor managerului de caz care va continua acordarea asistenței victimei traficului de persoane;

4. datele transmise Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane.

STANDARDUL Nr. 10

Ieșirea persoanei asistate din centru

Indiferent de durata perioadei de asistență, centrul trebuie să asigure pregătirea corespunzătoare ieșirii din centru a victimelor asistate.

Rezultat: Victimele asistate beneficiază de servicii de calitate în vederea reintegrării lor psihosociale și părăsesc centrul în condiții de siguranță și protecție.

Proceduri de implementare

1. Centrul stabilește proceduri referitoare la ieșirea persoanei asistate din sistemul de plasament rezidențial sau din programul de asistență și protecție.

2. Pregătirea ieșirii victimei asistate din centru trebuie să urmărească următoarele aspecte: existența unei rețele sociale de suport, pregătirea persoanei prin participarea la diferite programe de tranziție și adaptare la caracteristicile viitorului mod

de viață și cooptarea familiei în pregătirea persoanei la reintegrarea socială.

3. În situația în care victima asistată întrerupe programul de asistență, acesteia i se vor oferi date și contacte ale altor instituții sau organizații la care se poate adresa în caz de urgență.

4. Managerul responsabil de caz trebuie să se asigure că, la ieșirea din centru a victimei asistate, aceasta beneficiază de un program de monitorizare a reintegrării sociale.

Indicatori de evaluare:

1. existența și conținutul procedurilor referitoare la ieșirea persoanei asistate din centru;

2. existența unor date și contacte ale altor instituții sau organizații la care se poate adresa în caz de urgență victima traficului de persoane care întrerupe brusc programul de asistență;

3. existența programului de monitorizare a reintegrării sociale a victimei asistate.

III. REABILITAREA SOCIALĂ A VICTIMEI

STANDARDUL Nr. 11

Programul personalizat de consiliere/psihoterapie

Pe baza evaluării inițiale, a evaluării complexe și a observațiilor obținute în momentul referirii, managerul responsabil de caz întocmește un program personalizat de consiliere/psihoterapie pentru victima traficului de persoane.

Rezultat: Victima traficului de persoane beneficiază de intervenție personalizată în funcție de necesități, în cel mai scurt timp de la luarea în evidență a cazului de către centru.

Proceduri de implementare

1. Managerul responsabil de caz primește raportul evaluării inițiale, al evaluării complexe și observațiile realizate de angajatul centrului care a stabilit primul contact cu victima traficului de persoane asistată.

2. Managerul responsabil de caz culege orice alte informații considerate a fi importante pentru planificarea programului de consiliere/psihoterapie.

3. Managerul responsabil de caz întocmește pentru fiecare victimă a traficului de persoane un program personalizat de consiliere/psihoterapie, denumit în continuare PPC, care este avizat de coordonatorul centrului.

4. În elaborarea și implementarea PPC se urmăresc cu prioritate următoarele principii: protejarea victimei traficului de persoane, diminuarea consecințelor, respectarea demnității și unicității persoanei, egalitatea și nediscriminarea.

5. Managerul responsabil de caz se asigură de consultarea și implicarea activă a victimei traficului de persoane în procesul de elaborare, luare a deciziilor și implementare a PPC, adecvat gradului său de maturitate.

6. PPC este reevaluat periodic și revizuit atunci când obiectivele terapeutice nu mai corespund nevoilor victimei traficului de persoane, acest lucru consemnându-se într-o fișă individuală de consiliere.

Indicatori de evaluare:

1. fiecare victimă a traficului de persoane aflată în evidența centrului are întocmit un PPC;

2. conținutul PPC-urilor;

3. existența fișelor individuale de consiliere cu consemnări referitoare la revizuirea PPC;

4. rapoarte de evaluare a activității;

5. tipuri de instrumente de lucru utilizate.

STANDARDUL Nr. 12

Reabilitarea psihosocială a victimelor traficului de persoane asistate în centru

Reabilitarea psihosocială a victimei traficului de persoane reprezintă un proces continuu care începe din momentul

admiterii acesteia în centru și al stabilirii contactului cu personalul acestuia.

Rezultat: Victimele traficului de persoane asistate beneficiază de suport permanent din partea personalului centrului în vederea reabilitării sale psihosociale.

Proceduri de implementare

1. Planificarea PPC urmărește cu prioritate următoarele obiective: oferirea de ajutor în situație de criză, diminuarea consecințelor experiențelor traumatiche suferite, dobândirea de abilități specifice pentru managementul simptomatologiei specifice de stres posttraumatic, depresie, anxietate, creșterea stimei de sine și a încrederii în sine și în ceilalți oameni, câștigarea independenței și autonomiei personale, evitarea expunerii la noi situații de trafic de persoane.

2. Acordarea asistenței în situație de criză se realizează ori de câte ori este nevoie, inclusiv în afara PPC, centrul stabilind proceduri clare de intervenție.

3. Începerea acordării consilierii are loc într-un interval de maximum 72 de ore de la luarea în asistență a cazului, ținându-se cont de gravitatea stării persoanei și de gradul de acomodare al persoanei la noul mediu.

4. Activitatea de consiliere/psihoterapie trebuie să se desfășoare într-un spațiu special amenajat și sigur pentru beneficiar.

5. Acordarea consilierii/psihoterapiei se face pe baza unor tehnici specifice care trebuie să fi făcut obiectul a cel puțin unui studiu care să demonstreze eficiența lor clinică pentru persoanele traumatizate.

6. Acordarea serviciilor de consiliere/psihoterapie se face cu respectarea eticii profesionale în domeniu.

7. Informațiile obținute în cadrul activității de consiliere sunt confidențiale și nu pot fi dezvăluite altor profesioniști care nu fac parte din echipa de intervenție, cu excepția prevederilor legale în domeniu.

Indicatori de evaluare:

1. existența unui spațiu special amenajat și sigur pentru desfășurarea activității de consiliere/psihoterapie;

2. existența procedurilor clare de intervenție.

IV. CALITATEA ÎNGRIJIRILOR ACORDATE VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

STANDARDUL Nr. 13

Asigurarea hranei

Centrul asigură victimelor traficului de persoane o alimentație corespunzătoare din punct de vedere calitativ și cantitativ, ținând cont de vârsta, nevoile acestora, în conformitate cu legislația în vigoare.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de o alimentație sănătoasă, hrănitore.

Proceduri de implementare

1. Mesele sunt bine administrate, organizate în spații cu o atmosferă de tip familial și constituie ocazii pentru socializarea victimelor traficului de persoane. În anumite situații recomandate de psiholog, aceasta poate servi masa izolat, însă fără a face acest lucru în mod regulat. Motivele se consemnează.

2. Meniurile se stabilesc cu sprijinul medicului responsabil cu îngrijirea sănătății victimelor traficului de persoane din centru, astfel încât să se asigure o alimentație echilibrată, în conformitate cu preferințele și nevoile biologice specifice fiecărei vârste, regimurilor recomandate de medic și normelor în vigoare cu privire la necesarul de calorii și elemente nutritive.

3. Centrul poate organiza mese festive pentru sărbătorirea zilelor de naștere ale victimelor traficului de persoane.

4. Centrele trebuie să aibă rezerve de hrană și apă pentru 48 de ore pentru fiecare victimă a traficului de persoane.

Indicatori de evaluare:

1. spațiul în care se servește masa are o ambianță plăcută, de tip familial;
2. meniurile sunt adecvate regimurilor recomandate de medic și normelor în vigoare.

STANDARDUL Nr. 14

Îmbrăcămintea și echipamentul personal

Centrul asigură victimelor traficului de persoane asistate necesarul de îmbrăcăminte, încălțăminte, alte echipamente necesare și rechizite, ținându-se cont de vârsta, nevoile și individualitatea fiecăreia, în conformitate cu legislația în vigoare.

Rezultat: Victimele traficului de persoane asistate beneficiază de îmbrăcăminte, încălțăminte, echipament pentru uzul propriu.

Proceduri de implementare

1. Victimele traficului de persoane asistate sunt încurajate să își exprime preferințele privind îmbrăcămintea și încălțăminte. Nu se recomandă practicile de „uniformizare” prin cumpărarea de produse identice pentru toate victimele traficului de persoane asistate.

2. Fiecare victimă a traficului de persoane își păstrează îmbrăcămintea și echipamentul personal în compartimente corespunzătoare, separat de celelalte victime asistate.

Indicatori de evaluare:

1. articolele de îmbrăcăminte și încălțăminte sunt personalizate și achiziționate ținându-se cont de opinia persoanelor asistate;

2. fiecare persoană asistată în centrul rezidențial dispune de un dulap propriu sau compartimente proprii pentru a putea depozita îmbrăcămintea, încălțăminte și echipamentul personal.

STANDARDUL Nr. 15

Starea de sănătate și prevenirea îmbolnăvirilor

Centrul asigură condițiile necesare pentru identificarea și evaluarea permanentă a nevoilor fizice, emoționale și de sănătate ale fiecărei victime a traficului de persoane asistate, măsurile corespunzătoare pentru satisfacerea acestor nevoi, precum și pentru asigurarea igienei personale, supravegherea și menținerea stării de sănătate.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii medicale sau alte servicii de sprijin și promovare a sănătății, au o stare generală bună și sunt educate în spiritul unui mod de viață sănătos.

Proceduri de implementare

1. Evaluarea medicală este obligatorie la admiterea în centru a victimei traficului de persoane, fiind parte integrantă a evaluării detaliate a situației acesteia. Evaluarea medicală se realizează imediat după admiterea în centru. Aceasta este realizată de către medicul centrului în primele 24 de ore de la admiterea în centru. Expertiza medico-legală este obligatorie, costurile acesteia fiind suportate de centru.

2. Măsurile de intervenție pe termen scurt pentru sănătatea victimei traficului de persoane sunt în responsabilitatea medicului centrului sau a coordonatorului centrului, după caz. Măsurile de intervenție pe termen scurt se referă cel puțin la următoarele aspecte:

- a) tratarea medicală a consecințelor infracțiunii de trafic de persoane asupra victimei;
- b) îndrumare, sprijin și consiliere pe probleme de sănătate;
- c) igienă și îngrijire personală;
- d) evaluări medicale periodice și la nevoie, cu ocazia infecțiilor intercurente și a situațiilor de urgență;
- e) tratamente diverse, inclusiv de specialitate și stomatologice;

- f) nutriție și dietă;
- g) exercițiu și odihnă;
- h) educație pentru sănătate, inclusiv educație sexuală și contraceptivă.

3. Fiecare victimă a traficului de persoane asistată beneficiază de educație pentru sănătate, inclusiv despre efectele nocive ale fumatului, consumului de alcool, droguri, despre hepatită, infecție HIV/SIDA, infecțiile cu transmitere sexuală, protejarea propriei persoane de diverse prejudicii, acțiuni de intimidare și abuz. Centrul asigură materialele igienico-sanitare pentru uzul personal pentru fiecare victimă a traficului de persoane asistată.

4. Personalul centrului urmează cursuri de acordare a primului ajutor.

5. Medicamentele recomandate de medic pot fi administrate de personal calificat și/sau de managerul responsabil de caz, în condiții de supervizare stabilite de medic.

6. În cazul infecțiilor intercurente, se pot administra în regim de urgență medicamente de uz general de către personalul calificat sau/și consilierul responsabil de caz, în condiții de supervizare stabilite de medic.

7. Datele referitoare la medicamentele, tratamentele și asistența de prim ajutor acordate victimelor asistate se consemnează într-un registru special destinat acestui scop, precizându-se data, ora, tratamentul urmat, respectiv medicamentul și doza administrată, motivul administrării și semnătura personalului responsabil.

8. Centrul respectă legislația și normele în vigoare cu privire la eliberarea rețetelor medicale, urmarea unui anumit tratament, înregistrarea, depozitarea, manipularea, distribuția și administrarea medicamentelor, stabilindu-se proceduri referitoare la acestea.

9. Administrarea, depozitarea și distrugerea resturilor de medicamente, a celor expirate, precum și a celor utilizate se fac cu respectarea reglementărilor specifice în vigoare.

10. Persoanele asistate, adulți, pot păstra medicamentele pe care și le administrează singure, inclusiv pe cale injectabilă, numai după ce medicul specialist stabilește acest lucru. În astfel de situații, persoanele asistate au posibilitatea de a-și stoca medicamentele destinate urmării unui tratament medicamentos în locuri destinate acestui scop și în care celelalte persoane asistate nu au acces. Autoadministrarea se realizează în condiții de supervizare.

11. Asistența medicală în unitățile medicale aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate se face în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează domeniul asigurărilor sociale de sănătate.

Indicatori de evaluare:

1. victimele asistate au efectuat controlul medical necesar; existența de certificate medicale constatatoare;
2. pentru situații de urgență, personalul centrului are acces la mijloace de comunicare și cunoaște măsurile de prim ajutor;
3. existența certificatelor și a rețetelor medicale, precum și a registrului medical;
4. existența de locuri special destinate depozitării medicamentelor prescrise și a celor de uz general.

V. MEDIUL ASIGURAT VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

STANDARDUL Nr. 16

Organizarea centrelor de zi

Centrul trebuie organizat și amenajat pentru a permite furnizarea de servicii victimelor traficului de persoane în condiții optime.

Rezultat: Victima traficului de persoane asistată va beneficia de servicii de asistență în condiții optime, într-o locație care corespunde nevoilor sale individuale.

Proceduri de implementare

1. Centrul are un spațiu amenajat pentru a oferi servicii de asistență victimelor traficului de persoane.

2. Spațiul centrului este folosit numai pentru furnizarea serviciilor victimelor traficului de persoane.

3. Centrul are un spațiu amenajat pentru organizarea unor activități comune de către victimele traficului de persoane.

4. Spațiul locativ este structurat și amenajat în mod funcțional, pentru a permite desfășurarea în condiții corespunzătoare a activităților centrului și pentru a oferi victimelor traficului de persoane o ambianță confortabilă, cât mai apropiată de cea familială.

5. Activitățile de furnizare a serviciilor victimelor traficului de persoane și activitățile administrative se desfășoară în spații diferite.

6. Locația, precum și construcțiile, renovările și modificările structurilor centrului corespund normelor legale de siguranță.

Indicatori de evaluare:

1. existența spațiului amenajat pentru a oferi servicii de asistență victimelor traficului de persoane;

2. existența spațiului amenajat pentru organizarea unor activități comune de către victimele traficului de persoane;

3. spațiile pentru activitățile desfășurate în centru au ambianță familială și corespund scopului și obiectivelor;

4. centrul are acces la utilități: apă, canalizare, curent electric, căldură etc.;

5. existența unor spații diferite pentru furnizarea serviciilor victimelor traficului de persoane și pentru desfășurarea activităților administrative;

6. autorizările centrului conform normelor în vigoare;

7. măsurile de siguranță, igienă și prevenire a îmbolnăvirilor, prevenirea accidentelor, prevenirea și stingerea incendiilor, protecția mediului etc., aplicate în centre, prin raportare la normele legale specifice, în vigoare;

8. munca de construcție și renovare se desfășoară prin utilizarea de bariere pentru restricționarea accesului victimelor traficului de persoane în zonele respective și sunt luate măsuri pentru prevenirea pătrunderii prafului și a fumului în zonele în care se află acestea.

STANDARDUL Nr. 17**Organizarea centrelor rezidențiale**

Centrul trebuie organizat și amenajat pentru a permite furnizarea de servicii victimelor traficului de persoane în condiții optime.

Rezultat: Victima traficului de persoane asistată va beneficia de servicii de asistență în condiții optime, într-o locație care corespunde nevoilor sale individuale.

Proceduri de implementare.

1. Spațiul centrului este folosit pentru furnizarea serviciilor victimelor traficului de persoane.

2. Centrul are un spațiu amenajat pentru a oferi servicii de asistență victimelor traficului de persoane.

3. Centrul are un spațiu amenajat pentru organizarea unor activități comune de către victimele traficului de persoane.

4. Spațiul locativ este structurat și amenajat în mod funcțional, la un nivel decent, pentru a permite desfășurarea în condiții corespunzătoare a activităților centrului și pentru a oferi victimelor traficului de persoane o ambianță confortabilă, cât mai apropiată de cea familială.

5. Nu este permisă utilizarea spațiilor din centru în scopuri străine de misiunea sa ori într-un mod care să aducă prejudicii victimelor traficului de persoane.

6. Activitățile de furnizare a serviciilor victimelor traficului de persoane și activitățile administrative se desfășoară în spații diferite.

7. Centrul are camere de odihnă pentru victimele traficului de persoane.

8. Centrul are bucătărie amenajată corespunzător.

9. Locația, precum și construcțiile, renovările și modificările structurilor centrului corespund normelor legale de siguranță.

Indicatori de evaluare:

1. existența spațiului amenajat pentru a oferi servicii de asistență victimelor traficului de persoane;

2. existența spațiului amenajat pentru organizarea unor activități comune de către victimele traficului de persoane;

3. spațiile pentru activitățile desfășurate în centru au o ambianță familială și corespund scopului și obiectivelor. Amenajarea, mobilarea, decorarea spațiilor;

4. centrul are acces la utilități: apă, canalizare, curent electric, căldură etc.;

5. existența unor spații diferite pentru furnizarea serviciilor victimelor traficului de persoane și pentru desfășurarea activităților administrative;

6. existența unor camere pentru odihnă pentru victimele traficului de persoane;

7. existența unei bucătării amenajate corespunzător;

8. autorizările centrului conform normelor în vigoare;

9. măsurile de siguranță, igienă și prevenire a îmbolnăvirilor, prevenirea accidentelor, prevenirea și stingerea incendiilor, protecția mediului etc., aplicate în centre, prin raportare la normele legale specifice, în vigoare;

10. munca de construcție și renovare se desfășoară în afara orelor de funcționare a centrului, iar dacă acest lucru nu este posibil și acest fapt este bine documentat, sunt utilizate bariere pentru restricționarea accesului victimelor traficului de persoane în zonele respective și sunt luate măsuri pentru prevenirea pătrunderii prafului și a fumului în zonele în care se află acestea.

STANDARDUL Nr. 18**Condiții de locuit**

Centrul asigură victimelor traficului de persoane condiții de locuit de bună calitate, decente și asemănătoare mediului familial.

Rezultat: Victimele trăiesc într-un mediu de tip familial corespunzător nevoilor lor specifice de viață și îngrijire.

Proceduri de implementare

1. Locația centrului este amenajată și mobilată adecvat nevoilor victimelor traficului de persoane, ca număr, distribuție pe sexe, vârstă etc.

2. Centrul are și aplică un program de întreținere și reparații, de menținere a siguranței, curățeniei și igienei în toate spațiile centrului, interioare sau, după caz, exterioare.

3. Fiecare victimă a traficului de persoane beneficiază de un spațiu propriu într-un dormitor. Pot ocupa împreună un dormitor numai persoane de același sex. Coordonatorul centrului poate admite excepții în cazuri particulare.

4. În dormitor se asigură o suprafață locuibilă conform normelor legale în vigoare.

5. Nu este admis ca personalul centrului să ocupe o cameră împreună cu victimele traficului de persoane.

Indicatori de evaluare:

1. mobilierul și echipamentele existente în centru corespund cu numărul, vârsta și nevoile victimelor traficului de persoane;

2. starea imobilului, instalațiilor, mobilierului, curățeniei și igienei;

3. planurile și programele de întreținere, reparație, modernizare, curățenie și igienă ale centrului.

STANDARDUL Nr. 19**Spațiile igienico-sanitare**

Centrul asigură victimelor asistate spații igienico-sanitare suficiente, amenajate și dotate cu echipamentul corespunzător numărului și nevoilor acestora, precum și ale personalului.

Rezultat: Victimele traficului de persoane și personalul au acces la spații igienico-sanitare, în condiții de siguranță, funcționalitate și confort, de respectare a demnității și intimității personale.

Proceduri de implementare

1. În centru există toalete suficiente atât pentru victimele traficului de persoane, cât și pentru personal, organizate pe sexe. Toaletele sunt amenajate cu materiale ce permit o igienizare rapidă — gresie, faianță — și sunt dotate cu instalațiile necesare — cabine WC, chiuvete — și materialele consumabile uzuale — săpun, hârtie igienică.

2. În centru există băi și/sau dușuri suficiente, organizate pe sexe. Spațiile pentru băi/dușuri sunt amenajate cu materiale ce pot fi cu ușurință igienizate — gresie, faianță — și sunt dotate cu echipamentele necesare — căzi de baie/dușuri — și materialele consumabile uzuale — săpun, șampon, prosoape de uz individual.

3. În toate spațiile igienico-sanitare se asigură permanent apă rece și apă caldă.

4. În centru există spații adecvate pentru spălarea, curățarea, igienizarea materialelor, a hainelor și a lenjeriilor, conform normelor igienico-sanitare în vigoare și cu dotările necesare.

5. Centrul are spații adecvate, conform normelor legale în vigoare, pentru depozitarea în condiții de siguranță a materialelor de igienizare.

Indicatori de evaluare:

1. toaletele din centru corespund prevederilor prezentelor standarde naționale;

2. raportul dintre numărul de victime ale traficului de persoane din centru și numărul de cabine WC;

3. băile și/sau dușurile corespund prevederilor prezentelor standarde naționale;

4. raportul dintre numărul de victime ale traficului de persoane din centru și numărul de băi/dușuri;

5. furnizarea apei reci și calde la grupurile igienico-sanitare;

6. spațiile pentru spălarea, curățarea și igienizarea hainelor și a lenjeriei corespund normelor igienico-sanitare în vigoare.

VI. RESURSE UMANE

STANDARDUL Nr. 20

Recrutarea și angajarea personalului centrelor

Personalul este selectat cu atenție și responsabilitate prin intermediul unui proces de recrutare și angajare, care se desfășoară în acord cu legislația în vigoare și răspunde nevoilor victimelor traficului de persoane și misiunii centrului.

Numărul și structura personalului și echipei centrului trebuie stabilite în funcție de misiunea pe care o are centrul, de obiectivele stabilite și de îndeplinirea acestora în condiții optime.

Rezultat: Victimele traficului de persoane asistate în centru vor beneficia de servicii de asistență și protecție din partea unui personal calificat.

Proceduri de implementare

1. Centrul trebuie să angajeze personal calificat care să răspundă nevoilor victimelor traficului de persoane asistate. Dacă centrul funcționează într-o zonă geografică în care trăiesc comunități etnice minoritare, se recomandă ca în componența personalului să existe și profesioniști care vorbesc limba minorităților respective. Se recomandă angajarea unor profesioniști care au abilități empatice și de comunicare cu persoanele.

2. Personalul de specialitate trebuie să aibă studii socioumane.

3. Personalul pentru sprijinirea primară și asigurarea asistenței și protecției zilnice poate să fie format din absolvenți cu studii liceale în domeniul sanitar, pedagogic sau cu studii superioare din domeniile fundamentale de știință, artă, cultură, cum ar fi: științe umaniste și științe sociale și politice.

4. Coordonatorul centrului trebuie să aibă studii superioare și experiență de cel puțin 2 ani în domeniul asistenței și protecției persoanelor.

5. Coordonatorul centrului stabilește și revizuieste periodic, în funcție de dinamica cerințelor posturilor respective, fișele posturilor.

6. Este interzisă angajarea persoanelor care au fost condamnate pentru comiterea unor infracțiuni și au antecedente penale.

7. Recrutarea și angajarea personalului centrului se fac cu respectarea reglementărilor legale în vigoare privind exercitarea profesiei pentru care personalul este angajat.

Indicatori de evaluare:

1. diplomele de studii și actele care atestă calificarea personalului angajat;

2. statul de funcții și organigrama centrului conform activităților programului de asistență și protecție și respectarea prevederilor standardelor minime obligatorii.

STANDARDUL Nr. 21

Formarea inițială și continuă a personalului

Pregătirea personalului centrelor este un proces continuu de dezvoltare a unor abilități și cunoștințe specifice și necesare acordării de servicii sociale specializate victimelor traficului de persoane. Acest proces trebuie să urmărească atât dobândirea unor abilități de interrelaționare și oferire de asistență specializată victimelor traficului de persoane asistate, cât și capacitatea de planificare a activităților specifice și cooperare cu partenerii de proiecte, menținerea și îmbunătățirea performanțelor profesionale specifice.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii de calitate din partea unor profesioniști bine pregătiți, cu abilități empatice și de comunicare.

Proceduri de implementare

1. La angajare, în lipsa unei formări inițiale în domeniul protecției și asistenței victimei traficului de persoane, fiecare angajat beneficiază de formare în acest domeniu, asigurată din bugetul centrului.

2. Personalul de specialitate este încurajat să participe la diverse cursuri de formare care îl pot ajuta în optimizarea muncii lui, inclusiv seminarii și conferințe.

3. Educația permanentă a personalului de specialitate, precum și formarea profesională continuă pentru toți angajații sunt promovate, sprijinite și înregistrate de către coordonatorul centrului.

4. La angajare, în lipsa unei pregătiri în domeniul managementului serviciilor sociale, coordonatorul centrului beneficiază de formare în acest domeniu, asigurată din bugetul centrului.

5. Educația permanentă și formarea profesională continuă a angajaților se realizează conform legislației în vigoare, prin intermediul cursurilor organizate în cadrul sistemului educațional, sanitar și al formării profesionale a adulților.

6. Organizarea cursurilor de formare profesională în colaborare și cu parteneri din cadrul instituțiilor statului și al organizațiilor neguvernamentale.

Indicatori de evaluare:

1. dosarul personal al fiecărui angajat, inclusiv al coordonatorului, cuprinde documentele prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv certificatele de absolvire a cursurilor de formare inițială și continuă în domeniul de activitate;

2. certificatele de absolvire cu recunoaștere națională și cele cu recunoaștere din partea angajatorului. În cazul celor din urmă, se verifică modalitatea de desfășurare a programului de formare, utilizându-se criteriile existente în legislația de formare profesională.

STANDARDUL Nr. 22

Supervizarea personalului centrelor

Centrul dispune de un sistem eficient de supervizare a resurselor umane, care permite funcționarea sa la randament optim.

Rezultat: Personalul este motivat și performant, asigurând servicii de calitate victimelor traficului de persoane asistate în centru.

Proceduri de implementare

1. Ședințele de supervizare cu personalul au loc, prin rotație, periodic — cel puțin o dată pe săptămână — sau ori de câte ori este nevoie și sunt înregistrate.

2. Ședințele de supervizare se desfășoară individual sau în echipă.

3. Coordonatorul centrului are obligația de a realiza supervizarea internă și externă a personalului de specialitate.

4. Personalul de specialitate care asigură consilierea sau reabilitarea socioumană a victimelor traficului de persoane asigură supervizarea supravegheților care se ocupă de partea de relaționare și oferirea de suport victimelor asistate.

5. Coordonatorul centrului are obligația de a superviza și corecta gradul de implicare a personalului în activitățile prestate.

Indicatori de evaluare:

1. numărul mediu lunar și numărul anual de ședințe de supervizare a personalului;

2. documentele înregistrate referitoare la supervizare.

STANDARDUL Nr. 23

Etica profesională

Respectarea deontologiei profesionale este o condiție esențială în oferirea asistenței și protecției victimelor traficului de persoane. Orice angajat al centrului trebuie să respecte principiile deontologiei profesionale în domeniul de competență.

Rezultat: Personalul centrului va dovedi o etică profesională desăvârșită în îndeplinirea atribuțiilor sale.

Proceduri de implementare

1. Coordonatorul centrului asigură cunoașterea și respectarea prevederilor codurilor deontologice, pe categorii profesionale, de către fiecare angajat al centrului.

2. Fiecare angajat al centrului urmărește respectarea principiilor deontologiei profesionale în domeniul de competență.

3. Orice încălcare a principiilor deontologiei profesionale se comunică de către coordonatorul centrului comisiilor de disciplină din cadrul asociațiilor profesionale care urmăresc respectarea și îndeplinirea acestora.

Indicatori de evaluare:

1. cunoașterea de către personalul centrului a prevederilor codurilor deontologice;

2. numărul de sesizări de încălcare a principiilor deontologiei profesionale.

VII. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE

STANDARDUL Nr. 24

Coordonarea activității centrelor

Centrul dispune de un management și o administrare eficiente care îi asigură o funcționare optimă în acord cu misiunea sa.

Rezultat: Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii de calitate în raport cu nevoile lor.

Proceduri de implementare

1. Centrul funcționează într-un cadru legal, certificat de documente oficiale. Coordonatorul centrului are responsabilitatea ca misiunea centrului să fie formulată în scris, afișată în incinta centrului, cunoscută de beneficiari și personal, precum și

de profesioniștii din cadrul serviciilor/instituțiilor partenere din rețeaua națională.

2. Centrul își stabilește un regulament de ordine interioară care reflectă spiritul valorilor democratice de respect pentru drepturile omului.

3. Coordonatorul organizează cel puțin o dată pe lună sau ori de câte ori este nevoie ședințe administrative cu întregul personal. Aceste ședințe sunt planificate, au o agendă afișată și conținutul lor este consemnat în procese-verbale.

4. Prin activitățile de formare, prin modul de întocmire și revizuire a fișelor de post pentru fiecare angajat, precum și prin toate activitățile de comunicare se promovează principiul muncii în echipă.

5. Centrul își organizează o bază de date pentru înregistrarea, monitorizarea și evaluarea propriilor activități, care este utilizată conform legislației în vigoare, în ceea ce privește accesul la informații și asigurarea confidențialității informațiilor cu privire la beneficiari.

6. Centrul are obligația de a completa fișa de monitorizare a victimei traficului de persoane, pe care o transmite centrelor regionale ale Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane.

Indicatori de evaluare:

1. existența documentelor care certifică înființarea și funcționarea centrului — hotărâri, autorizații, decizii, act constitutiv și statut, acorduri de funcționare, convenții de parteneriat;

2. afișarea misiunii centrului într-un loc vizibil și accesibil tuturor celor interesați;

3. cunoașterea misiunii de către personal și de către beneficiari;

4. existența regulamentului de ordine interioară și cunoașterea de către toți angajații a prevederilor acestuia;

5. numărul ședințelor administrative organizate cu personalul/lună/an;

6. conținutul proceselor-verbale;

7. baza de date a centrului este operațională;

8. existența fișelor de monitorizare a victimelor și corectitudinea completării lor.

STANDARDUL Nr. 25

Managementul programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane. Evaluarea și monitorizarea implementării acestuia

Programul de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane reprezintă un ansamblu de măsuri destinate reabilitării și reintegrării sociale a acestora. Coordonatorul centrului poate coordona implementarea activităților programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane sau poate desemna un coordonator din cadrul personalului centrului.

Coordonatorul programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane în colaborare cu ceilalți membri ai echipei centrului are responsabilitatea de a se documenta și monitoriza desfășurarea activităților importante ale programului, calitatea condițiilor și mediului organizațional și managementul financiar al programului.

Rezultat: Evaluarea și monitorizarea implementării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane vor permite cunoașterea impactului și progreselor realizate de implementarea programului de consiliere/psihoterapie, precum și a intervenției pe caz.

Proceduri de implementare

1. Evaluarea implementării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane este realizată prin prezentarea rapoartelor periodice legate de derularea activităților din cadrul acestuia, pe o perioadă determinată de timp, prin statistici legate de beneficiarii serviciilor programului și tipurile de servicii furnizate, precum și prin aspecte particulare înregistrate.

2. Monitorizarea asistenței acordate victimelor traficului de persoane și a reintegrării psihosociale a acestora este realizată de reprezentanții Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, monitorizare care ține cont de aplicarea standardelor naționale și de respectarea prevederilor legale în domeniu.

3. Evaluarea implementării programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane se poate realiza ținându-se cont și de rezultatele chestionarelor de opinii completate de beneficiarii programului. Chestionarele de opinii sunt completate de victimele asistate la terminarea programului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane.

Indicatori de evaluare:

1. existența rapoartelor privind activitățile desfășurate în cadrul programului;
2. date statistice privind situația beneficiarilor programului;
3. existența rapoartelor de evaluare și monitorizare realizate de către Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane;
4. evaluarea și analiza răspunsurilor chestionarelor de opinii completate de beneficiarii programului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 10 martie 2005, se modifică și se completează astfel:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Ordinul de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) se completează de către plătitori distinct pentru fiecare tip de obligație bugetară.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele aferente obligațiilor bugetare prevăzute la art. 114 alin. (21) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale care se plătesc de contribuabili în contul unic, pot fi achitate prin utilizarea unui singur ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) pentru obligațiile datorate bugetului de stat și, respectiv, a unui singur

ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) pentru celelalte obligații de plată.”

2. La articolul 5 litera j), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. pentru obligațiile bugetare prevăzute în Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale care se plătesc de contribuabili în contul unic, cu excepția celor prevăzute la pct. 5—7 de mai jos, se înscrie: «buget de stat», în cazul obligațiilor bugetare din anexa nr. 1, sau «bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale», în cazul obligațiilor bugetare din anexa nr. 2.”

3. La litera p) a articolului 5 se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„— pentru obligațiile bugetare achitate în contul unic, se înscrie «buget de stat», în cazul obligațiilor bugetare din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.294/2007, sau «bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale», în cazul obligațiilor bugetare din anexa nr. 2 la același ordin, după caz.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN**privind aprobarea graficului de desfășurare a examenelor de absolvire/certificare a învățământului profesional, liceal — filiera tehnologică și postliceal în anul școlar 2007—2008**

În temeiul Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților clasei a X-a — școala de arte și meserii și ale absolvenților programului „A doua șansă” — nivelul 1 de calificare — sesiunea iunie:

— înscrierea candidaților:	19—30 mai 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	16—20 iunie 2008;
— desfășurarea și susținerea probei practice:	23—25 iunie 2008;
— afișarea rezultatelor:	26 iunie 2008.

Art. 2. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților anului de completare — forma de învățământ zi — nivelul 2 de calificare — sesiunea iunie—iulie:

— înscrierea candidaților:	19—30 mai 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	23—27 iunie 2008;
— susținerea proiectului:	30 iunie—2 iulie 2008;
— afișarea rezultatelor:	3 iulie 2008.

Art. 3. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților de liceu — filiera tehnologică — forma de învățământ zi — nivelul 3 de calificare:

— înscrierea candidaților:	26—30 mai 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	13 iunie 2008;
— susținerea proiectului:	16—20 iunie 2008;
— afișarea rezultatelor:	20 iunie 2008.

Art. 4. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de absolvire a învățământului special:

— înscrierea candidaților:	7—14 ianuarie 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	14—17 ianuarie 2008;
— desfășurarea și susținerea probei practice:	21—25 ianuarie 2008;
— afișarea rezultatelor:	28 ianuarie 2008.

Art. 5. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților anului de completare — formele de învățământ seral și cu frecvență redusă — nivelul 2 de calificare:

— înscrierea candidaților:	7—11 ianuarie 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	28 ianuarie—1 februarie 2008;
— susținerea proiectului:	4—5 februarie 2008;
— afișarea rezultatelor:	5 februarie 2008.

Art. 6. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de absolvire a învățământului postliceal, sesiunea februarie:

— înscrierea candidaților:	21—27 ianuarie 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	28—31 ianuarie 2008;
— desfășurarea probei practice:	4—5 februarie 2008;
— desfășurarea probei scrise:	6 februarie 2008;
— afișarea rezultatelor la proba scrisă:	7 februarie 2008;
— depunerea și soluționarea contestațiilor la proba scrisă:	7 februarie 2008;
— susținerea proiectului:	8—9 februarie 2008;
— afișarea rezultatelor finale:	11 februarie 2008.

Art. 7. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de absolvire a învățământului postliceal, sesiunea iunie:

— înscrierea candidaților:	9—13 iunie 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	16—20 iunie 2008;
— desfășurarea probei practice:	23—24 iunie 2008;
— desfășurarea probei scrise:	25 iunie 2008;
— afișarea rezultatelor la proba scrisă:	26 iunie 2008;
— depunerea și soluționarea contestațiilor la proba scrisă:	26 iunie 2008;
— susținerea proiectului:	27—28 iunie 2008;
— afișarea rezultatelor finale:	30 iunie 2008.

Art. 8. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de absolvire a școlii postliceale, calificarea profesională „asistent medical generalist”:

— înscrierea candidaților:	21—25 iulie 2008;
— actualizarea listei candidaților înscriși:	28 iulie—1 august 2008;
— desfășurarea probei practice:	4—6 august 2008;
— desfășurarea probei scrise:	7 august 2008;
— afișarea rezultatelor la proba scrisă:	8 august 2008;
— depunerea și soluționarea contestațiilor la proba scrisă:	8 august 2008;
— susținerea proiectului:	11—12 august 2008;
— afișarea rezultatelor finale:	13 august 2008.

Art. 9. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților clasei a X-a — școala de arte și meserii și ale absolvenților programului „A doua șansă” — nivelul 1 de calificare — sesiunea august:

— înscrierea candidaților:	11—15 august 2008;
— desfășurarea și susținerea probei practice:	18—19 august 2008;
— afișarea rezultatelor:	19 august 2008.

Art. 10. — Se aprobă graficul de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale ale absolvenților anului de completare — nivelul 2 de calificare — sesiunea august:

- înscrierea candidaților: 11—15 august 2008;
- susținerea proiectului: 19—20 august 2008;
- afișarea rezultatelor: 20 august 2008.

Art. 11. — Graficul examenului de certificare a competențelor profesionale pentru absolvenții de liceu — filiera tehnologică — forma de învățământ seral sau cu frecvență redusă — se va elabora de către fiecare unitate de învățământ în parte în perioada 1—30 mai 2008, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii și solidarității sociale nr. 4.330/534/2002 privind aprobarea

Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională.

Art. 12. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, Direcția generală buget-finanțe, patrimoniu și investiții, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, inspectoratele școlare județene și al municipiului București și conducerile unităților de învățământ vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2007.
Nr. 2.354.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

O R D I N

privind declararea monumentului istoric „Școala de fete, azi Societatea Comercială «Sortem» — S.R.L.”, str. Soldat Porojan nr. 10, municipiul Roman, județul Neamț, situată conform evidențelor Primăriei Municipiului Roman în str. Soldat Porojan nr. 5

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1)—(3), coroborate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minimele de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dosarele de declarare nr. 4.109 din 25 iunie 2007 și nr. 2.440 din 19 aprilie 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 161/E din 30 mai 2007,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul „Școala de fete, azi Societatea Comercială «Sortem» — S.R.L.”, str. Soldat Porojan nr. 10, municipiul Roman, județul Neamț, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod NT-II-m-B-10671, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Neamț va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 27 iulie 2007.
Nr. 2.440.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE****— SECȚIILE UNITE —****DECIZIA Nr. XXXVI****din 7 mai 2007**

Dosar nr. 4/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările ulterioare, în raport cu prevederile art. 1 pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările ulterioare, art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, în materia sporului pentru vechime în muncă în cazul judecătorilor, procurorilor și celorlalți magistrați, precum și al persoanelor care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 90 de judecători din totalul de 116 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii astfel cum a fost formulat, cerând să se constate că, în raport cu completarea adusă art. 33 din Legea nr. 50/1996 prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, precum și față de precizările aduse apoi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca și personalul asimilat magistraților nu mai beneficiază de sporul pentru vechime în muncă, singura formă de salarizare a acestora constând în indemnizația de încadrare brută lunară, stabilită pe funcții determinate de nivelul instanțelor și parchetelor, precum și de adaosul specific vechimii în magistratură.

Referindu-se la situația persoanelor care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi, reprezentanta procurorului general a învederat că această categorie profesională nu a mai fost îndreptățită să beneficieze de sporul corespunzător vechimii în muncă în urma abrogării, prin art. 29 din Legea nr. 154/1998, a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 50/1996 privind sporul de vechime pentru o atare categorie. A mai precizat că, potrivit dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000, orice sporuri prevăzute în Legea nr. 50/1995 au devenit inaplicabile funcțiilor de specialitate specifice Curții de Conturi.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în aplicarea dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 50/1996, în raport cu prevederile art. 1 pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000, în legătură cu admisibilitatea cererilor având ca obiect acordarea sporului pentru vechime în muncă judecătorilor, procurorilor, celorlalți magistrați, precum și persoanelor care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României.

Astfel, unele instanțe au respins asemenea cereri, formulate de judecători, procurori și ceilalți magistrați, privind acordarea sporului pentru vechime în muncă, motivând că prin alin. (3) al art. 33 din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, s-a stabilit că prevederile alin. (1) și (2) ale aceluia articol „nu sunt aplicabile magistraților”, pentru aceștia instituindu-se, prin reglementările cuprinse în acea ordonanță, un alt sistem de salarizare, constând în indemnizația de încadrare lunară stabilită pe funcții, în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor, precum și în vechimea în magistratură.

Cu o motivare asemănătoare au fost respinse și cererile având ca obiect acordarea sporului pentru vechime în muncă formulate de persoanele care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi, motivându-se că, în urma abrogării dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 50/1996 privind sporul de vechime în muncă, pentru această categorie profesională, prin art. 29 din Legea nr. 154/1998, a fost înlăturat temeiul juridic ce justifica să i se mai acorde acel spor. S-a subliniat, tot în acest sens, că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 impun să se considere că orice sporuri prevăzute în Legea nr. 50/1996 au devenit inaplicabile în cazul funcțiilor de specialitate specifice Curții de Conturi.

Alte instanțe, dimpotrivă, au admis cererile formulate de judecători, procurori și ceilalți magistrați și au dispus să le fie achitate sumele corespunzătoare sporului pentru vechime în muncă, motivând că, în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 83/2000, pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996, nu există nicio prevedere de abrogare expresă a art. 31 din această lege (devenit art. 33 după republicare), precum și că o atare abrogare nu s-a dispus nici prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, astfel că toți magistrații au beneficiat, în continuare, de includerea în indemnizația lor lunară a sporului procentual corespunzător vechimii în muncă.

S-a relevat că stabilirea indemnizației lunare, ca unică formă de remunerare, nu poate înlătura beneficiul decurgând din sporul pentru vechimea în muncă atât timp cât această valoare procentuală se impune să se regăsească, în raport cu reglementările legale, în indemnizațiile convenite categoriei profesionale a magistraților.

S-a mai învederat că, față de dispozițiile de ansamblu ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ordonanța Guvernului, ca reglementare legală ordinară, nu poate contraveni dispozițiilor dintr-un act normativ de nivel superior (legea) încât, în condițiile lipsei unei prevederi exprese de abrogare a dreptului la sporul pentru vechime în muncă, într-un act normativ de același nivel, magistrații sunt îndreptățiți să-l primească în continuare.

S-a subliniat, în argumentarea acestui din urmă punct de vedere, că suprimarea unui drept salarial recunoscut constant, în raport cu personalul auxiliar de specialitate din organele autorității judecătorești, precum și cu celelalte categorii profesionale din sistemul bugetar, ar constitui un tratament discriminatoriu pentru magistrați, de natură a contraveni prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, precum și dispozițiilor privind interzicerea discriminării cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Corelativ, invocându-se argumente deduse din identitate de rațiune, au fost admise și acțiunile formulate de persoane care au îndeplinit funcții de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legale incidente în materia ce face obiectul recursului în interesul legii.

În adevăr, prin art. 12 alin. 1 din Legea nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, republicată, s-a prevăzut că „persoanele salarizate potrivit prevederilor prezentei legi beneficiază de un spor de vechime în muncă de până la 15%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru”, diferențiat în raport cu tranșele de vechime.

În urma modificării ce i s-a adus prin Legea nr. 55/1993, textului de lege menționat i s-a dat următorul conținut: „persoanele salarizate potrivit prevederilor prezentei legi beneficiază, la funcția de bază, de un spor de vechime în muncă de până la 25%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru” diferențiat, de asemenea, de tranșe de vechime.

Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești a abrogat Legea nr. 52/1991, precum și orice alte dispoziții contrare cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, instituind prin art. 31 (devenit art. 33 după republicare) reglementarea potrivit căreia „pentru vechimea în muncă, personalul beneficiază de un spor de vechime de până la 25%, calculat la salariul de bază brut corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru”, diferențiat tot pe tranșe de vechime în muncă.

Este adevărat că, ulterior, prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, a fost introdus, la art. 33 din această lege, un nou alineat, devenit alin. (3), cu următorul conținut: „Prevederile alin. (1) și (2) nu sunt aplicabile magistraților.”

În raport cu această din urmă modificare, precum și cu explicația ce s-a dat conținutului expresiei de „indemnizație de încadrare lunară” în art. 2 din aceeași ordonanță, s-a considerat de unele instanțe că prin instituirea unui nou sistem de salarizare pentru magistrați, în conținutul căruia au fost incluse

indemnizația de încadrare lunară stabilită pe funcții, potrivit nivelului instanțelor și parchetelor, precum și vechimea în magistratură, fără a se mai menționa și criteriul vechimii în muncă, s-ar fi înlăturat această ultimă componentă din salarizarea magistraților.

În sprijinul acestui punct de vedere, s-a subliniat că ordonanța menționată a fost adoptată în temeiul art. 108 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată, precum și al art. 1 lit. Q pct. 1 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, iar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 294 din 1 noiembrie 2001, respingând excepția de neconstituționalitate a art. 33 alin. (3) din Legea nr. 50/1996, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, a reținut că „principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituția României, republicată, nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit”.

Tot în sprijinul acestui punct de vedere, întemeiat pe dispozițiile privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, au mai fost invocate reglementările adoptate succesiv, în materia salarizării magistraților și a stabilirii vechimii acestora, în cadrul ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 177/2002 și nr. 27/2006. De asemenea, făcându-se referire la dispozițiile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, la cele ale Legii nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi precum și la dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, s-a apreciat că magistraților, precum și persoanelor care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi nu li se mai cuvin sporuri pentru vechime în muncă din momentul modificărilor și completărilor aduse art. 33 din Legea nr. 50/1996 prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000.

Or, toate aceste dispoziții, invocate în argumentarea punctului de vedere potrivit căruia, pentru categoriile profesionale menționate, nu ar mai fi existat temei legal să li se acorde dreptul la sporul de vechime în muncă, după intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 83/2000, sunt lipsite de justificare atât timp cât dreptul respectiv, nefiind înlăturat printr-o dispoziție expresă, a continuat să existe.

În acest sens, este de observat că Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 nu conține nicio dispoziție de abrogare a art. 31 (devenit 33 după republicare) din Legea nr. 50/1996, pe care a modificat-o și completat-o.

De asemenea, nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, privind salarizarea, nu conține vreo mențiune expresă de abrogare a prevederilor art. 33 alin. 1 și 2 din Legea nr. 50/1996 referitoare la dreptul personalului din organele autorității judecătorești de a beneficia de un spor de vechime în muncă.

Stabilirea indemnizației lunare, ca unică formă de remunerare, nu poate înlătura un drept cu caracter general, dobândit pentru vechimea în muncă, din moment ce valoarea procentuală la care se referă nu a fost înlăturată printr-o dispoziție expresă a legii, adoptată în forma impusă prin normele de tehnică legislativă instituite prin Legea nr. 24/2000.

Acest drept salarial, de natură personală, este generat de activitatea desfășurată în muncă, indiferent de funcția ocupată, cu condiția să fie acordat printr-o dispoziție legală, iar beneficiarul să îndeplinească cerințele prevăzute în acea dispoziție.

Or, prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, sporul de vechime în muncă nu a mai fost prevăzut pentru magistrați, fără să se abroge însă art. 31 (devenit art. 33) din Legea nr. 50/1996,

care îl prevedea, iar acordarea sporului respectiv nu este incompatibilă cu raporturile de muncă ale acestei categorii profesionale, deoarece au devenit incidente dispozițiile art. 16 alin. (3) și ale art. 295 din Codul muncii.

Mai este de observat că dispoziția din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, prin care nu a mai fost prevăzut sporul de vechime în muncă pentru magistrați, ci numai pentru personalul auxiliar, nu poate avea relevanță câtă vreme dispoziția de la art. 31 (devenit art. 33) din Legea nr. 50/1996 nu poate fi considerată abrogată expres și nici implicit prin art. 1 sau art. 9 alin. ultim, din acea ordonanță, pentru că nu constituie o prevedere contrară, ci una complementară.

Așa fiind, în raport și cu dispozițiile art. 137 alin. (1) din Codul muncii anterior, ce erau aplicabile cu titlu de drept comun și raporturilor juridice ce nu erau întemeiate pe un contract individual de muncă, activitatea prestată de magistrați le conferea vechime în muncă pentru care trebuiau să beneficieze de sporurile convenite ca orice alți salariați.

Ca urmare, interpretarea sistematică a art. 31 (33) din Legea nr. 50/1996, după ieșirea lui din vigoare, în raport cu alte dispoziții legale, impune menținerea aplicabilității prevederii ce a acordat dreptul la sporul de vechime în muncă și pentru magistrați, iar nu doar pentru personalul auxiliar de specialitate.

A considera că puteau beneficia de dispozițiile art. 33 din Legea nr. 50/1996 numai salariații din categoria personalului auxiliar, iar nu și magistrații, ar însemna să se încalce principiul egalității în drepturi, ceea ce ar face incidente dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

De aceea, ar fi de neconceput ca magistrații să nu beneficieze de sporul pentru vechime în muncă atât timp cât

personalului auxiliar din unitățile unde el își desfășoară activitatea și s-a menținut acest spor, iar toate celelalte categorii de salariați au vocație la un asemenea spor.

Pentru identitate de rațiune, aceeași concluzie se impune și în ceea ce privește persoanele care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României.

În această privință mai trebuie avut în vedere că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 sunt aplicabile numai pentru acele drepturi salariale având legătură cu funcția de controlor financiar, iar nu pentru drepturile salariale de natură personală, pe care nu le pot afecta.

Așadar, dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 50/1996 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi își produc efectele în continuare, chiar și ulterior apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000, astfel că această categorie de personal și-a menținut vocația de a beneficia de sporul pentru vechimea în muncă.

Aplicabilitatea în continuare a dispozițiilor care au reglementat, pentru magistrați, dreptul la componenta salarială constând în sporul de vechime în muncă mai este impusă de modificările și completările aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 prin Legea nr. 45/2007, care a reinstabilit la art. 41, introdus în ordonanță, dreptul la sporul de vechime în muncă pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, ceea ce demonstrează că legiuitorul a considerat că și pentru categoria profesională a magistraților un asemenea drept trebuie să aibă caracter permanent.

În consecință, pentru înlăturarea oricărui tratament discriminatoriu, care ar contraveni atât principiului egalității în drepturi, instituit prin art. 16 din Constituția României, republicată, cât și dispozițiilor privind interzicerea discriminării cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se decide că dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 50/1996, în raport cu prevederile art. 1 pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000, se interpretează în sensul că judecătorii, procurorii și ceilalți magistrați au beneficiat, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 45/2007, de sporul de vechime în muncă, în cuantumul prevăzut de lege, iar persoanele care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României au avut, de asemenea, în mod corespunzător, acest drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 50/1996, în raport cu prevederile art. 1 pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 se interpretează, în sensul că:

Judecătorii, procurorii și ceilalți magistrați, precum și persoanele care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României beneficiau și de sporul pentru vechime în muncă, în cuantumul prevăzut de lege.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 7 mai 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (telefon: 0250/73.54.75, 0744.509.044)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 156920